

Giới thiệu Nhẹ Nhẹ Vào Lòng Anh

Một câu chuyện tình yêu mang lại những cảm giác nhẹ nhàng nhưng chứa chan rất nhiều cảm xúc. Với tác phẩm Nhẹ Nhẹ Vào Lòng Anh chúng ta sẽ được chiêm nghiệm những cảm giác đó.

Tình yêu không quá mạnh liệt để rồi cháy dữ dội và dập tắt nhanh hơn. Tuy nhẹ nhàng nhưng tình yêu đó sẽ khắc mãi trong tim.

Với ngôn từ của tác giả Lưu Trúc Mã Đích Thanh Mai rất đậm chất trữ tình, những cảm xúc sẽ được người đọc cảm nhận rõ nhất chân thật nhất.

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Cv Tâm khẩu Bồ Y

“Bà xã.”

“Ừ.”

“Bà xã.” tiếng chà sát của quần áo, “Em thật thơm.”

“A ách. Anh, Anh nhẹ chút đi mà.”

“Thật sự muốn nhẹ chút sao? Chỗ nào muốn nhẹ? Chỗ này à?” thanh âm hôn mút mập mờ, thoáng cái hạ xuống, rơi vào tai rất rõ ràng, mang theo một tia câu dẫn, dễ khiến người khác kim lòng không đậu, “Hay là chỗ này?”

“Ách ừ. Anh, đừng. A ừ.”

Trình Ti Tư bị đang tập trung thì bị thanh âm cao vút này làm cho chấn động, linh hồn nhỏ bé thiếu chút nữa cũng bay mất, lại không nghĩ rằng đang lúc này, cái tai nghe đang mang thanh âm bỗng gián đoạn, sau đó chính là âm thanh truyền ra từ máy tính, ngay lúc nam nữ đang gây cản, Trình Ti Tư cả kinh, vội vàng đi tới đoạt lấy tai nghe của mi cùng phòng, lại bị Úc Sóc trốn được, giật lại tai nghe từ trong lỗ tai của cô xuống, cười đến bí hiểm. . .

“Được lắm, mi rút cuộc cũng bị ta bắt được rồi.”

Úc Sóc vừa ôm tai nghe, vừa liếc xéo Trình Ti Tư đang bối rối hoảng hốt muốn tắt âm thanh, trong lòng cười trộm nhưng ngoài mặt lại làm ra vẻ nghiêm nghị.

“Ti Tư, mi biến chất rồi, lại muốn độc chiếm một mình.”.

Âm thanh đòi truy rút cuộc cũng dừng lại, Trình Ti Tư mới coi như là thả lỏng, cũng may trong phòng chỉ có hai người bọn họ, cô lập tức liếc mắt về phía người mi cùng phòng kiểm tra mi thân đang ở bên cạnh.

“Vừa vào phòng ngủ đã nghe tiếng này, lén lút vụng trộm, nếu để cho người ở phòng khác nghe được, xem mi có biết xấu hổ hay không?”

“Soẹt soẹt ~” Úc Sóc chọn trường độ âm thanh xong, liền đặt ống nghe

trong tay lên bàn, “Cho mi thêm hai tiếng, đủ mặt mũi chưa?”

Trình Ti Tư thật hết chỗ nói rồi, cô gái này trước kia dùng long não để bỏ não sao? Tất cả mọi người rõ ràng đồng thời bước chân vào cánh cửa đại học, nhưng tại sao IQ lại khác xa như vậy?

Úc Sóc làm như không nhìn thấy sự xem thường của cô, đi đến để máy sát vào, đợi đến khi nhìn thấy tên được khoanh tròn dưới văn kiện của Trình Ti Tư, hai mắt cô nhất thời sáng lên.

“Nhất tâm đồng quy? Bọn họ có bước phát triển mới trong kịch truyền thanh rồi? . K mi nha, lại không đợi ta.”

“Ồ, đổi khẩu vị sao? Là ai nói muốn đi trên con đường mới? khẩu vị nặng như thế, sao lọt được vào mắt thần của thái hậu người đây?”

“Không phải có câu, vui một mình không bằng cùng vui sao.” Úc Sóc cười hi hi, vội vàng đem ghế ngồi của mình đến bên cạnh ghế của Trình Ti Tư “Canh suông mi soi một ngày cũng chỉ cần một cây ớt xào thịt, bỏ thì bỏ, nhưng ăn uống thịnh soạn cũng cần phải thay đổi khẩu vị chứ. Mau, nói mau, lần này, ai là nhân vật chính? Người mi thích không phải là Thạch đại nhân sao?”

Trình Ti Tư nhìn Úc Sóc mặt bình tĩnh chạm con chuột, cô bất động thanh sắc di chuyển nó sang chỗ khác, nhất thời khiến cho Úc Sóc bất mãn, cau

mày.

“Muốn ta cống hiến cũng được, bắt quá.” cặp mắt lạnh lợi của Trình Ti Tư đảo một vòng, “Mi hiểu mà.”

Úc Sóc lập tức đoán được ý nghĩ trong nội tâm của cô, kêu ô một tiếng, bắt đắc dĩ.

“Nhanh lên một chút, không được mè nheo, một vật đổi một vật, dùng thứ trân quý nhất của mi đến đây đổi đi.”

Đá chân của cô, Úc Sóc kêu rên một tiếng, không có biện pháp, chỉ có thể móc USB trên người ra.

“Ta nói tước nha, chỉ lần này thôi, lần sau không được lấy cơ này nữa.” Cô phải ôm Khẩu Gia nhà cô, một mình YY, làm sao có thể để cho người khác đoạt mất được?

“Biết rồi biết rồi, nói nhảm nhiều quá.”

Nhìn Úc Sóc cắm USB của cô ấy vào máy tính, Trình Ti Tư chẳng biết tại sao lại có chút khẩn trương.

Úc Sóc mở ra một file tài liệu đã được mã hóa, sau đó bấm nhẹ con chuột, âm thanh cổ điển pha với chút trong trẻo lạnh lùng chậm rãi phát ra, cùng với sự thay đổi từ từ của âm nhạc, cô có thể nghe thấy hơi thở nhẹ nhàng, từ khe hở của đôi môi truyền ra...

Bởi vì theo yêu cầu của chuyên ngành, cho nên âm hưởng trong máy tính của Trình Ti Tư tương đối cao, vì thế vừa nghe thấy tiếng nói trầm đục phát ra, Trình Ti Tư giống như gặp phải sét đánh, cả tâm thần đều lay động, cơ hồ là trong nháy mắt, về mặt ngây dại...

“Hắc. Hắc. Tĩnh lại, u mê?”

Đến khi Úc Sóc đánh thức cô, Trình Ti Tư mới phát hiện bản thân mình thêm một lần nữa thất hồn lạc phách, hơn nữa còn bởi vì một người đàn ông nhìn không thấy, sờ không được. Cô hốt hoảng giống như mới từ trong mộng tỉnh lại, bên tai còn lưu lại thanh âm trong sáng này, xâm nhập đầu óc, cắm vào tận đáy lòng, làm cho người ta phải cảm thán.

“Tiếng trời.”

“Nói nhảm. Tâm Khẩu Bồ Y nhà ta đã được giới cv công nhận là âm vương, còn chưa kể đến số người hoàn toàn luân hãm khi nghe âm thanh này. Bản in thử, hiện tại cũng không cho xuất bản nữa, bây giờ đã tin chưa?”

Trình Ti Tư nháy mắt, nếu như trước kia, cô nhất định sẽ xi mũi coi thường, nhưng hôm nay lại đồng ý tự tận đáy lòng.

“Tâm Khẩu Bồ Y” cùng với người cô yêu tha thiết là “Lòng dạ không phải sắt đá”, mặc dù phong cách của hai người bất đồng, nhưng người nào cũng là đại thần, tiếng tăm cv của bọn họ trên internet rất lừng lẫy, hơn nữa còn cùng vào một đội, tên là “Nhất tâm đồng quy”.

Đội ngũ này vô cùng thần bí, trước mắt, tin tức đào được cũng mới le que mấy cái, nhưng chỉ có một cái rõ ràng, đó là từ khi đội này ra đời đến nay, không tới ba năm, nhưng tên tuổi cv đứng đầu trong giới phối âm, mọi hoạt động đều cầm cờ đi trước, trong đó cv “Tâm Khẩu Bồ Y” lại chiếm vị trí đại thần số 1. Danh hiệu này, không ai có thể rung chuyển được.

Sử dụng lời của Úc Sóc thường nói là: nói giỡn, Khẩu gia nhà ta là đại thần phối âm nhất đẳng, dù là nam hay nữ, yêu hay ma, chỉ cần trong lúc vô tình nghe được âm thanh của anh ấy, đều sẽ bất tri bất giác mà yêu anh. cũng bởi vì anh ấy, nên ta mới vô nghĩa phản cổ (làm việc nghĩa không chùng bước) mà chọn con đường chủ trì phát thanh này, chỉ hy vọng có một ngày có thể cùng anh triền miên đây đưa một lần, cuộc đời này, ta liền mãn nguyện a.

Còn nhớ rõ vào lúc huấn luyện quân sự năm thứ nhất, Trình Ti Tư lần đầu tiên nhìn thấy ánh mắt hoa si của Úc Sóc, cô cũng không quá để tâm, cô nghĩ “cv độc nhất bầu trời”? Hình dung này không tránh khỏi quá khoa trương đi?

Lại không ngờ tới, lúc kết thúc huấn luyện quân sự, Trình Ti Tư dưới sự điều khiển của Úc Sóc, cùng nhau “Tước vũ khí đầu hàng”.

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Khâu Tân

Đó là một thanh âm như thế nào đây?

Bởi vì Tâm Khẩu Bồ Y là đại thần, cho nên luôn thần thần bí bí khó lường. Tài liệu của anh trên internet rất ít, trước mắt chỉ biết anh là nam, chưa lập gia đình, có lẽ yêu thích chính là nữ...cho dù số lượng tác phẩm không nhiều lắm, nhưng lại khiến cho mọi người muốn ngừng mà không được, nhớ mãi

không quên.

Nhớ lúc trước, khi Úc Sóc cho cô nghe đoạn độc thoại của anh, không có GM, không có bất kỳ thao tác xử lý âm thanh nào, nhưng lại trầm ổn như vậy, giống như một đoạn độc thoại trong tiểu thuyết ngôn tình, dễ dàng khiến cho Trình Ti Tư nhớ thương, từ đó trầm luân trong cv tiếng nói, không tự kiềm chế được.

“Đúng rồi, Ti Tư, mi đã làm xong bài tập cần nộp chưa?”

Còn đắm chìm trong giọng hát rung động vừa rồi, Úc Sóc đột nhiên ngừng đầu hỏi.

“A nha, còn chưa.”

“Vậy mi xong đời rồi...”.

Úc sóc ngồi ngay trên ghế của mình, quay đầu lại cười hắc hắc, nhìn Trình Ti Tư có chút hà hê. .

“Vì tình bằng hữu ta nhắc nhở, Khâu Tân học trưởng nói, tối nay là kì hạn cuối cùng, người nào quá hạn, thì coi như rớt môn này.”

Trong đầu Trình Ti Tư đột nhiên hiện lên khuôn mặt lạnh như băng của ai đó, thử nghĩ xem, đây là chuyện anh tuyệt đối có thể làm ra được, cả người Trình Ti Tư nhin không được run lên, không dám lè mề nữa, vội vàng tắt kịch truyền thanh, vừa mở phần mềm máy tính ra, vừa hỏi: “Đề bài là gì?”

“Thu một đoạn kịch truyền thanh hoặc một ca khúc, cũng có thể tự biên soạn một ca khúc, trong thời gian quy định, không cho phép pha trộn nhiều tạp âm, phải là do chính mi làm.”

“Trời. Khó như vậy? ..”

“Điều đó là đương nhiên, bằng không Khâu Tân học trưởng làm sao có thể cho chúng ta thời gian một tháng chuẩn bị, còn không phải đau lòng cho những học đệ học muội khóa dưới như chúng ta a.”.

Nhìn hai mắt Úc Sóc lại bắt đầu hiện lên vô số hình trái tim, Trình Ti Tư nhú mày, bỗng nhiên có loại ý nghĩ muốn dẹp yên sự vọng động của cô cô.

Bởi vì khóa âm tần này thuộc về một môn khảo sát cuối kì, từ khi lên năm thứ hai, cô làm sao còn chú trọng mấy thứ này. Một tháng trước khi kết thúc môn học, sau khi Khâu Tân nói cho các cô, thời gian một tháng để hoàn thành bài tập, cô lập tức vứt chuyện này ra khỏi đầu, bây giờ nhìn lại, cô đúng là xong đời.

“Mi nói xem, tên Khâu Tân này, sao lại không đoan đoan chính chính ở bên ngoài lập sự nghiệp của mình. Tại sao còn muốn trở lại hành hạ chúng ta? anh rất rảnh rỗi nên nhàn chán hay phòng làm việc đóng cửa rồi? ..”

“Uy uy, ta nói mi chú ý một chút a. Dám chửi bới thần tượng của ta cùng toàn bộ trường học ngay trước mặt ta, mi muốn nhập thổ vi an (xuống mồ) trước thời gian sao?”

Úc Sóc cảnh cáo trừng mắt nhìn cô một cái, Trình Ti Tư trả lại cái liếc mắt xem thường, nhưng cô cũng biết những lời nói này của Úc Sóc không hề sai. Khâu Tân người này, chính là bảo vật quý báu của trường học, phải biết rằng chuyện lớn gì cũng có thể không làm, nhưng chính là không thể không làm theo lời anh.

.....

Khâu Tân, nam, chủ trì hệ phát thanh của sinh viên năm 4, nhân vật đứng đầu trong giới. Không kể đến ban đầu lúc thi tốt nghiệp trung học, anh đứng đầu toàn trường, mỗi năm thứ nhất, anh đã nắm trong tay tất cả các giải thưởng lớn nhỏ, ngay cả giải thưởng cao nhất của giới phát thanh, cái loa vàng, anh cũng chỉ cần thi một lần là đạt được, trở thành người trẻ tuổi nhất đạt giải này.

Nghe nói năm thứ hai đại học, anh cùng với một đám anh em chung chí hướng thành lập công ty riêng, học kì sau đó đã thu lời hơn vạn tệ, trên căn bản tất cả học phí cùng tiền sinh hoạt của anh đều do anh tự chi trả. .

Nếu không đề cập đến những thành tích huy hoàng này, thì những lời đồn về học trưởng phong vân này vẫn còn rất nhiều. Chẳng hạn như, tại sao anh không lên lớp, không tham gia thi cử, nhưng lại có thể đứng đầu các khóa học, cho dù là học bổng của trường hay là học bổng quốc gia, đều có một phần của anh? Có một lão sư không thể kiềm nén được khi nghe sinh viên hỏi đến, rốt cuộc nói lộ ra, khiến cho mọi người có cơ sở suy đoán.

“Từ lúc thầy bắt đầu đi dạy tới bây giờ, Khâu Tân là người đầu tiên, cũng là người duy nhất chỉ nói hai câu có thể làm cho người ta tâm hoảng ý sợ, mặt đỏ tới mang tai.”

Một câu nói, khiến cho người nghe sinh ra vô hạn mơ màng.

Nghe người ta nói, năm nhất đại học, trong một lần thi trắc nghiệm, Khâu Tân rút trúng đề là lời thoại kịch bản, lại không nghĩ rằng chỉ một lần, một mình anh có thể làm cho cả cục diện càng trở nên rối loạn, không thể thu thập được. Thế cho nên sau này, cuộc thi trắc nghiệm thu hình bị các thầy giáo loại trừ, nói là sợ các học sinh trong trường tạo thành bạo động, cho nên nói như thế nào cũng không cho chụp ảnh.

Mọi người đều nói những học trưởng đi trước, hoặc là thanh âm đặc biệt, hoặc là tướng mạo ưu việt, dù sao phải có một mặt trác tuyệt xuất chúng, mới

có thể đi trên con đường này. Mà Khâu Tân ngoại trừ hai cái này ra, so sánh với các học trường đi trước khác, còn có một ưu thế không người nào sánh kịp, đó chính là biểu cảm.

Có người biết chuyện đã từng bùng nổ, nếu như người may mắn nghe được hoặc nhìn thấy Khâu Tân diễn kịch, mới biết cái gì gọi là “Kinh thiên địa, khiếp quỷ thần.”

Cũng chính bởi vì lần trải nghiệm đó, các thầy giáo chuyên nghiệp nhất trí cho rằng, kim lân chẳng lẽ không phải vật trong ao, Khâu Tân đã hoàn toàn vượt ra khỏi trình độ của học sinh, cho nên việc đi học cùng thi cử, cũng chỉ là mây trôi, họ để cho anh tự do phát triển, cũng vì thế anh mới có nhiều thời gian đi tham gia các loại tranh tài cùng làm việc trong công ty của mình. Nhưng cũng chính vì hoạt động ở trường của anh rất ít, cho nên sau năm thứ nhất, không ai được nhìn thấy anh biểu diễn, dù thế việc này cũng không chút ảnh hưởng đến danh tiếng của anh ở trường học, các fan vẫn sùng bái, truy đuổi anh nhiệt tình.

“Aizz, đừng nói ta không nhắc nhở mi, mi có thể mơ ước bất luận kẻ nào, nhưng không được nghĩ đến Khâu Tân đại thần, bởi vì thực lực của anh ta không chỉ là số 1, ngay cả diễn đàn trường học cũng bình chọn anh ta là dễ nhìn lạnh tâm lạnh lòng, yêu nhất định phải bẻ khổ vô nhai nằm trong bảng người đàn ông cực phẩm, mấy năm nay anh đều an ổn đứng đầu bảng, mi nói xem nếu có tình cảm với anh thì làm sao chịu nổi, tình cảm kia sẽ không được an ổn a.”

Bảng soái ca mặt lạnh tâm lạnh. Tuy nói mới đầu nghe Úc Sóc nhắc tới những thứ này, thật đúng là có chút không biết nên khóc hay cười, nhưng lần đầu tiên ở trên lớp học nhìn thấy vị học trường phong vân này, phản ứng đầu tiên của Trình Ti Tư là, trừ anh ra thì không còn ai khác.

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Là ai?

Mặt lạnh tim lạnh, khi Trình Ti Tư tiến vào đại học đã lãnh giáo rồi, nhưng trước mắt cô cũng không có nhiều thời gian suy nghĩ, nếu không nộp bài tập đúng hạn, cô rớt môn này là chuyện đã định rồi.

Trình Ti Tư nhìn thoáng qua thời gian ở góc dưới màn hình máy tính, bây giờ cách thời gian nộp bài còn có hai mươi mấy phút đồng hồ, cho dù cô có là thần tiên cũng không thể trong khoảng thời gian ngắn như vậy làm xong bài tập. Úc Sóc nhìn gương mặt khổ sở của cô, trong lòng cười trộm, sau đó khụ khụ lên tiếng, làm bộ đáng thật sự nhìn không được nữa.

“Aizz, xem mi đáng thương như vậy, ta liền từ bi cứu mi một lần. cầm USB này, dừng lại cái hành động kêu cha gọi mẹ của mi đi, đi tìm chị họ của ta đi. Lúc trước ta đã nói với chị ấy rồi, chị ấy học năm 3 nha, trong máy vi tính của chị ấy có rất nhiều bài tập âm tần, người tùy tiện lấy một cái ứng phó trước rồi nói sau.”

“Wow. Úc Bảo, mi thật quá tuyệt vời. Ta yêu mi chết mất.”

Trình Ti Tư bất chợt nhào tới ôm lấy Úc Sóc, bắt kẻ khuôn mặt ghét bỏ giả dựa của cô, một ngum hôn lên mặt cô cô, sau đó không nói hai lời, cầm USB chạy thẳng ra ngoài

May là các cô ở cùng tòa nhà G, các học tỷ năm 3 ở trên lầu, thật ra cũng không xa, chạy rất nhanh đã đến lầu 6, gõ gõ cửa, chị họ của Úc Sóc, Úc Thiến ra mở cửa, nhìn thấy Trình Ti Tư, thân thiết cười nói: “Ti Tư tới a, mau vào.” .

Trong phòng chỉ có một mình Úc Thiến. .

“Chị Thiến, ha ha, cái kia...cái kia...em tới mượn ít đồ.”

“Bài tập cuối kỳ đúng không? Tiểu Sóc có nói với chị, chẳng qua là...” Úc Thiến dẫn cô đi đến chỗ ngồi của mình, chỉ chỉ máy tính “chị mới làm âm thanh xong, máy tính đột nhiên tắt ngắt, trong chốc lát, sợ là sửa không kịp.”

“A, vậy làm sao bây giờ?”

Nửa đường bay ra tai họa bất ngờ, Trình Ti Tư nhìn màn hình máy tính, quả nhiên ngay cả cảm giác chết tâm đều có...

Đang lúc cô hết đường xoay sở, bỗng nhiên bên ngoài vang lên thanh âm xoay chìa khóa, cửa bị đẩy ra, một nữ sinh xinh đẹp mặc váy hoa trắng như tuyết bước vào.

“Hạ Hạ? Tại sao hôm nay mi lại trở về rồi?”

“Ừ, tối nay ở đây.” .

Chu Hạ Tĩnh nhìn thoáng qua Úc Thiển cùng Trình Ti Tư, sau đó trở lại chỗ ngồi của mình, yên lặng cảm quyền sách lên xem.

“Xây ra chuyện gì? Chẳng lẽ mi với vị kia lại cãi nhau?” .

Úc Thiển bát quai đi tới chỗ cô, Chu Hạ Tĩnh không tiếp lời, chẳng qua là ánh mắt như có như không liếc nhìn Trình Ti Tư, Úc Thiển lập tức hiểu ý.

“Đây là mi tốt của em ta, Trình Ti Tư, cũng coi như là một nữa em ta, đến đây mượn ít đồ. Ti Tư, người này là mi tốt của chị, Chu Hạ Tĩnh.”

“Học tỷ khỏe.” .

Trình Ti Tư lễ phép chào hỏi, Chu Hạ Tĩnh gật đầu: “Học muội mạnh khỏe” , nhưng vẻ mặt vẫn không mặn không nhạt. Đang lúc Trình Ti Tư cảm thấy có chút lúng túng, nghĩ tới dù sao máy tính của Úc Thiển trong một lát cũng không sửa được, có nên đi hay không, thì Úc Thiển như nghĩ đến cái gì, a một tiếng, khiến Trình Ti Tư cùng Chu Hạ Tĩnh giật nảy người.

“Đúng rồi. Ta làm sao lại quên mất, Hạ Tĩnh, mi còn lưu lại bài tập âm tần trước kia không? cho ta mượn xem.”

“Làm gì?” .

“Em gái ta gần tới hạn nộp bài tập, nhưng nhất thời chưa kịp hoàn thành, nếu không nộp... thì sẽ bị rớt môn này.”

Chu Hạ Tĩnh nhẹ nhàng cau mày, Trình Ti Tư cho là cô không muốn, đang cảm thấy không tiện, thì Chu Hạ Tĩnh lại mở miệng nói: “bài tập? Ta không có lưu lại.”

Sau đó nghiêng đầu nhìn về phía Trình Ti Tư: “Khi nào thì các em phải nộp?” .

“20’ sau.” .

Chu Hạ Tĩnh cau mày suy nghĩ một hồi, sau đó lấy điện thoại di động ra, bấm một dãy số, đang chờ kết nối, tiện tay lấy giấy viết ra, ý bảo Trình Ti Tư đi qua: “Đem mã số QQ của em viết ra, chị nhờ người gửi cho em.”

Trình Ti Tư sững sốt, thấy vậy Úc Thiển thúc dục cô: “nhanh lên, Ti Tư, hôm nay em rất may mắn nha. Đụng phải vị học tỷ này, bảo đảm bài tập âm tần của em sẽ được điểm cao.”

Trình Ti Tư nghe thế cũng không tiếp tục trì hoãn nữa, vội vàng viết mã số QQ của mình lên giấy, vừa viết vừa để ý nghe Chu Hạ Tĩnh nói chuyện điện thoại.

“Uy, Tiểu Bạch, là ta. Một lát ta gửi mã số qua cho mi, người dùng máy tính của ta ngày hôm qua để gửi bài. . . ừ, ừ, chính là bộ phận thanh xướng. . . ừ? không cần quan tâm anh ta làm khi gió gì.” Cũng không biết đầu dây bên kia nói cái gì, mà sắc mặt Chu Hạ Tĩnh nhất thời trầm xuống, sau đó trầm mặc thật lâu, mới lạnh lùng mở miệng, “Hừ, để muốn náo thì để cho anh ta náo. Ta không rảnh mà đi quản sống chết của anh ta. Mi nhanh chóng gửi tin nhắn qua cho ta, bên đây ta đang cần dùng gấp, cứ như vậy đi, ta cúp máy đây. ”

Cúp điện thoại, sắc mặt Chu Hạ Tĩnh vẫn như thường, cùng Trình Ti Tư nói: “Là chị tự mình soạn một ca khúc, cũng không biết có phù hợp không, chắc là rất nhanh sẽ được gửi đến hòm thư của em, trước tiên em cứ nghe thử đi, nếu như không được, thì đến tìm chị.”

“Cám ơn học tỷ, làm phiền học tỷ rồi.”

Tuy lúc đầu Chu Hạ Tĩnh mới bước vào phòng, Trình Ti Tư cảm thấy vị học tỷ này lãnh lãnh đạm đạm, nhưng không ngờ chị ấy lại nhiệt tình giúp đỡ một học muội không quen biết cô, nhất thời hảo cảm của Trình Ti Tư đối với học tỷ này tăng lên gấp đôi. Cô muốn cảm tạ cũng không biết phải nói gì.

“Không cần cảm ơn, em là em của Thiển Thiển, thì cũng chính là em của chị, sao này có vấn đề gì cần giúp đỡ có thể tới tìm chị.”

“Cám ơn, cám ơn học tỷ.”

“Tốt lắm tốt lắm, cám ơn nữa thành khách sáo rồi, không phải vội vàng muốn nộp bài tập sao? Em đi nhanh về đi.”

Úc Thiển nhắc nhở cô, Trình Ti Tư nhất thời nhớ tới, còn có chánh sự chưa làm, cũng không nói thêm nữa, lại nói thêm mấy tiếng tạ ơn nữa, sau đó vội vàng trở về phòng mình.

Trở lại phòng ngủ, Trình Ti Tư không để ý đến những câu hỏi thăm của Úc Sóc, vội vàng mở hòm thư, quả nhiên thấy có một phong thư mới được gửi tới. Lập tức download nội dung bên trong, dùng khoảng thời gian cuối cùng để nghe đoạn mở đầu, một giọng nữ vô cùng trong trẻo, mặc dù không còn nhiều thời gian để nghe, nhưng trực giác nói với cô rằng, thanh âm như vậy đánh chết cô cũng không tìm ra, Trình Ti Tư không nói hai lời, ở phút cuối cùng, vội vàng gửi bài cho lớp trưởng, rốt cuộc đại công cáo thành.

Nhìn bài tập gửi đi thành công, Trình Ti Tư rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm, quả nhiên là ông trời già phù hộ a. Tầng đá trong ngực đã rơi xuống, Trình Ti Tư vừa mới chuẩn bị một lần nữa mở kịch truyền thanh ra, lại vô tình nhìn thấy file mới vừa download, cô suy nghĩ một chút, mở ra, nghe thử.

“*Trường An ở dưới ánh trăng, tương tư không biết làm sao hóa thành tro tàn, rơi lệ khi vô duyên gặp nhau lần cuối cùng.*” .

Trình Ti Tư nghe thấy một giọng hát của nữ, một bên nghe một bên nhủu mày, mới vừa rồi bởi vì không có chú tâm nghe, bây giờ nghe lại, làm sao lại cảm thấy âm thanh này rất quen tai đây?

“..... Chuyện đẹp nhất thế gian này, chẳng qua là tình yêu vui vẻ, bị dục song phi, tội gì si ngốc tương tư trong đau khổ.....”

Nhưng đây rốt cuộc là thanh âm của ai? .

“Ti Tư, giọng của cô gái này rất quen thuộc a. Là của ai vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Ca từ đó

Ngay cả Úc Sóc cũng bị giọng hát này hấp dẫn tới đây, cũng giống như Trình Ti Tư nhủu mày lại, tìm tòi trong ký ức.

“*Dào dạt nhẹ nhàng bên tai, lưu lo như chìm đang hót, róc rách như dòng suối tan băng lúc mùa hạ đến.*” Trình Ti Tư bất giác lảo nhảm theo, đột nhiên trong đầu chợt lóe, khiến cô đột nhiên trợn to hai mắt, vô thức ngẩng đầu cùng Úc Sóc liếc mắt nhìn nhau, phát hiện trong mắt cô ấy dường như cũng có cùng suy nghĩ giống cô.

“Tâm Bình Tĩnh Hòa.”

Trăm miệng một lời, hai người Trình Ti Tư và Úc Sóc đồng thời bị dọa đến rồi, kinh ngạc không dứt. .

Đây, rõ ràng chính là một CV trong Nhất Tâm Đồng Quy, giọng của Tâm Bình Tĩnh Hòa. Khó trách các cô sẽ cảm thấy quen tai, Tâm Bình Tĩnh Hòa chính là nữ sinh duy nhất đứng vào Top 5 trên bảng xếp hạng đại thần ở CV, thanh âm của cô ấy gần như khiến tất cả nữ sinh hướng tới, khiến cho toàn bộ nam sinh mơ ước. Cũng làm Trình Ti Tư trăm triệu không ngờ tới chính là, nữ thần CV nổi danh lừng lẫy này chính là học tỷ của mình.

“Ta muốn đi tìm chị ấy ký tên. Ta còn muốn tìm chị ấy giúp mình lấy chữ ký của Khẩu Gia. .”

“Chờ một chút.”

Vội vàng kéo lại Úc Sóc sắp xông ra ngoài, Trình Ti Tư ổn định lại hưng phấn trong lòng mình, gắng giữ tĩnh táo.

“Úc Sóc, chị của mi và chị ấy có quan hệ tốt như vậy, không thể nào không biết tiếng tăm trên internet của chị ấy, nhưng không hề nói cho mi, mi nghĩ xem thế là vì sao?”

“Còn có thể tại sao. Bà Úc Thiên lại dám gạt ta, ta sẽ cho bà ấy đẹp mặt.”.

Trình Ti Tư hết chỗ nói rồi, “Chị mi không nói cho mi, ta nghĩ cũng chỉ có một loại khả năng, đó chính là chính chị Hạ Tĩnh không công khai, suy cho cùng internet là internet, thực tế là thực tế, không phải ai cũng thích phơi bày ta ra trước công chúng, đặc biệt là người nổi tiếng như chị ấy, nếu chúng ta vội vàng vàng chạy tới, trước chưa nói đến có thể mang đến bao phiền phức cho chị ấy, nhưng mà mi làm ồn ào như thế, hận không thể cho toàn thể giới biết chị ấy chính là CV nổi tiếng trên mạng, cho dù chị ấy là bạn tốt của chị mi, ta tin tưởng, chị Hạ Tĩnh cũng sẽ rất mất vui.”

Úc Sóc méo méo miệng, ngẫm lại lời Trình Ti Tư nói cũng có đạo lý, nhưng lại nghĩ đến rõ ràng có thể tiếp xúc thân mật với thần tượng, hôm nay lại chỉ có thể nhìn mà thôi, loại mùi vị này, thực còn khó chịu hơn chục lần so với trước đây chỉ có tưởng tượng.

“Vậy phải làm thế nào, ta thật muốn nhìn thấy tận mắt Tâm Khẩu Bố Y.”

“Ai, nhẫn nhịn đi, cứ coi như là chưa từng xảy ra chuyện gì, mi và ta chưa hề biết gì đi.”

Úc Sóc oa một tiếng, đâm sầm về chỗ ngồi của mình, hấp hổi.

Trình Ti Tư nhìn bộ dạng của cô ấy, thật ra thì chính lòng cô cũng như bị trăm cây củi đang cù vào vậy, chỉ cần vừa nghĩ đến có thể ở gần với nữ thần CV như thế, lòng cô cũng đang kêu gào, còn có Phi Thạch đại nhân của cô a Hu Hu, quá đau khổ, nếu muốn coi như không hề biết gì như lúc đầu, thật là quá bị kịch rồi..

.....

Chỉ tiếc, chuyện trên đời chuyện không phải cô cho rằng chưa từng xảy ra là nó thật chưa từng xảy ra.

Ví dụ như, đoạn nhạc kia, nó thật thật được giao lên rồi, có người cũng thực thực đã nghe rồi, vì vậy vị bạn học nào đó cũng thực sự xui xẻo rồi.

“Học trưởng, anh tìm em?”

Trong phòng thu âm của trường học, Trình Ti Tư thấp thỏm bất an nhìn cái ghế trước bàn xoay lại, khuôn mặt băng sơn xem ra mãi mãi không đổi của Khâu Tân thoáng chốc xuất hiện trước mặt cô.

Trình Ti Tư nhất thời có loại căng thẳng bất an, không tự chủ mà cúi đầu, không nhìn thẳng vào anh. Một lúc lâu, chỉ nghe thấy Khâu Tân gõ bàn phím một chút, sau đó giọng Chu Hạ Tĩnh vang ra từ trong loa,

Hồngбет, sẽ không phải là bị phát hiện đi? Bình tĩnh bình tĩnh, người vừa vĩ đại vừa bận rộn như Khâu Tân, mới sẽ không nhàm chán đến không có chuyện gì lại lên mạng nghe lồng tiếng CV gì đó, cho nên hẳn là không bị phát hiện đâu.

Lại là một tiếng gõ bàn phím, giọng hát trong trẻo dừng lại, cả phòng thu âm trở về an tĩnh. Tâm trạng Trình Ti Tư hỗn loạn, thật sự không chịu được không khí không tiếng động như vậy, cô quyết tâm mở miệng trước.

“Học trưởng, xin hỏi bài tập của em có vấn đề gì không?”

“Đây là em hát?”

Tiếng nói trầm thấp, nếu không phải là có nhiều tin đồn và lời xác nhận từ chính miệng các giảng viên chuyên nghiệp, Trình Ti Tư thật là không nghĩ ra rõ ràng là âm sắc rất bình thường, sao lại có thể tạo thành nhiều huy hoàng không tầm thường như vậy?

Hồi lâu không có trả lời, Khâu Tân dùng bút gõ nhẹ xuống mặt bàn, lúc này Trình Ti Tư mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng khống chế tâm tình mình.

“Không phải, là em xin người khác giúp đỡ.”

Khâu Tân xoay cái bút trong tay, mặt không chút thay đổi.

“Nếu như tôi nhớ không lầm, bài tập yêu cầu, tôi có nhắc tới muốn thứ gì đó nguyên gốc.” Ánh mắt trong trẻo lạnh lùng rơi vào người cô, “em có cái gì?”

“Em, em.” Bất an xoắn hai tay, Trình Ti Tư ấp a ấp úng, “Cái, cái lời, đúng lời bài đó là em viết.”

Khâu Tân xoay bút ngừng lại, nắm ở đầu ngón tay, trông mắt đen liếc nhìn cô.

“Em viết?”

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Lòng tiểu nhân

“Đúng vậy, nguyên gốc thuần túy. Không thể giả được.” Quên đi, chết thì chết đi. Dứt khoát quyết một lần, ngẩng đầu trả lời.

Khâu Tân vẫn nhìn cô, lại là im lặng không lên tiếng rồi, bên trong phòng thoáng chốc lâm vào yên tĩnh. Đang vào lúc Trình Ti Tư cảm thấy sống lưng đã sắp cứng ngắc lại rồi, thì Khâu Tân mở miệng.

“Được rồi, em về viết thêm một bài nữa, thơ cổ thuần túy, cứ dựa theo cách thức bài này là được, ngày mai giao cho tôi.”

“Hả?”

Trình Ti Tư hôn mê, Khâu Tân vẫn mang vẻ mặt lãnh đạm không cho cự tuyệt.

“Có vấn đề?”

Trình Ti Tư thật là đánh chết cũng không nghĩ đến lại ra kết quả này, rồi nhìn sắc mặt lạnh như núi băng của Khâu Tân kia, nhất thời lại nhụt trí rồi.

“Không có, không thành vấn đề, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ đúng hạn.”

Xong rồi, Trình Ti Tư, miệng mi thật tiện. TT~~TT.

Từ phòng thu âm buồn bã ù u xu trở lại phòng ngủ, đối mặt với máy vi tính, Trình Ti Tư khóc không ra nước mắt. Chết tiệt, kể từ sau khi thi tốt nghiệp trung học, ngay cả viết văn cô cũng chưa từng viết, giờ còn bảo cô sáng tác bài hát, cô viết như thế nào? Lấy mạng viết à?

Trong lòng hung hăng nguyên rủa Khâu Tân này thật vô đạo đức không có chuyện gì lại đi kiểm chuyện một lần rồi một lần. Thật vất vả chấp vá lung tung, tiêu tốn thời gian suốt một đêm rồi cuộc nặn được lời ca ra ngoài, khi Trình Ti Tư đội đôi mắt sưng húp vừa nằm xuống không bao lâu, điện thoại di động liền vang lên, mơ mơ màng màng ấn nút trả lời, nhưng ngay cả sức lực nói chuyện cũng không có.

“.....”

“A lo.”

“..... Khò khò khò khò.” Có thể làm như cô thật chưa từng nghe thấy tiếng gì được không.

“Trình Ti Tư?”

“.....” Cô đang nằm mơ, đang nằm mơ, giọng nói của Khâu Tân là ảo giác, nghe nhầm.

“..... Trình Ti Tư đi ra ngoài.”

“Có.” %>_

“Cho em 30 phút, mang lời bài hát lên tòa nhà Kim Hồ trên đường Từ Sa, nếu đến muộn tự gánh lấy hậu quả.”

Bị cúp điện thoại không chút lưu tình, Trình Ti Tư vô cùng oán niệm nhìn chăm hai con mắt gấu mèo, nhưng hôm nay cho dù có lời oán hận cũng làm không lên tiếng được, quyền sinh quyền sát của mình còn bị anh ta nắm trong lòng bàn tay, nếu cô bị treo môn này, vậy còn phải đợi đến năm thứ tư mới có thể tốt nghiệp.

Ai ai oán oán dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới tòa nhà Kim Hồ, dưới chỉ thị của Khâu Tân tìm được tầng mười hai, ra khỏi thang máy liền thấy vài chữ to dùng “phòng nghe lòng tiếng”, bên trái là một cửa thủy tinh cảm ứng điện tử, cô vừa đi tới gần, cửa liền tự động mở ra.

Cô thò đầu nhìn vào bên trong, bên trong rất mát mẻ, có lẽ là do mở điều hòa trung ương. Trình Ti Tư cẩn cẩn thận thận đi vào, nhìn quanh một vòng, phát hiện bên trái có bốn gian phòng cách nhau không xa, nhưng đều đang đóng cửa, phòng khách vắng vẻ, đặt một chiếc bàn hình bầu dục to, bên trên có mấy máy tính, trên bàn có nhiều giấy tờ nhưng không có vẽ gì là bừa bãi. Góc phòng bày biện bốn cây màu xanh biếc và một ít đồ trang trí đơn giản, toàn bộ bố cục vô cùng hợp lý hài hòa.

Đang lúc Trình Ti Tư thấy lạ vì sao bên trong không có ai, một cánh cửa cô dựa vào gần nhất, đột nhiên bị mở ra, Khâu Tân với sắc mặt không tốt, từ bên trong đi ra, khẽ nghiêng mắt, vừa vận đối diện với Trình Ti Tư đứng ở cửa.

“Khâu học trưởng.”

Vội vàng đứng thẳng người cung kính chào hỏi. Khâu Tân thu hồi tầm mắt.

“Theo tôi đi vào.”

Theo anh vòng qua cái bàn tròn đi vào bên trong, xuất hiện một gian phòng làm việc đơn giản, Khâu Tân mở cửa dẫn cô đi vào, hất đầu một cái ý bảo cô ngồi xuống ghế sofa, còn mình thì ngồi vào sau bàn công tác, bắt đầu lật xem giấy tờ.

Mất thấy Khâu Tân chỉ lo bận bịu công việc, Trình Ti Tư rất là lúng túng, lấy lời bài hát đã in từ trong ba lô, chần chừ mãi lâu mới đứng lên đưa lên trên bàn của anh.

“Cái đó, học trưởng, đây là lời bài hát. Em thấy anh đang rất bận, nếu không có việc gì khác, em đây có thể đi trước không?”

Khâu Tân liếc tờ giấy cô đưa tới một cái, đưa tay nhận lấy, chẳng qua là nhìn đại khái một lần, tức khắc nhấn mặt lại, thấy vậy lòng Trình Ti Tư bỗng chốc thất lại, (>-

Khâu Tân quăng cái bút trong tay đi, cầm lời bài hát này ngả người ra sau, mắt nhìn bộ dạng căng thẳng của cô.

“Em viết ?”

“Vâng.”

“Nhưng vì cái sao so với bài tập lần trước em giao, phong cách lại khác nhau lớn như thế?”

Bởi vì đó không phải là cô viết a. Dĩ nhiên, lời này không thể nói.

“Ha ha, học trưởng anh cũng biết, linh cảm này nha, một đến hai đi ba hết sạch, ai cũng không nói chính xác được mỗi lần viết ra sẽ thế nào.”

Cô cười ngớ ngẩn, sắc mặt Khâu Tân lãnh đạm, bỗng nhiên khóe miệng cong lên, cho nên, Trình Ti Tư không cười được.

“Lời ca bình thường.” Khâu Tân cúi đầu nhìn trên giấy, “Mặc dù còn chưa đủ tiêu chuẩn, nhưng lần đầu tiên có thể đến được trình độ này, đã coi như không tệ.”

Không chú ý tới chữ “lần đầu tiên” trong lời nói của anh, Trình Ti Tư gần như là vô thức lập tức lùi ra sau một bước dài, để phòng nhìn Khâu Tân trong suy nghĩ của cô là có khuôn mặt băng sơn vạn năm, lại có vẻ mặt ôn hòa như vậy?. Đây là tín hiệu gì? Nhất định là có, nguy, hiểm a.

Lập tức liên tưởng đến hành động của cô đối với anh hồi đó, cho nên không hề nghĩ ngợi liền duy trì cự ly an toàn với anh, để phòng trả thù.

Khâu Tân ngơ vờ nhìn về phía cô, Trình Ti Tư lập tức nặn ra nụ cười khan.

“Vô cùng cảm ơn sự khích lệ của học trưởng, nói như vậy, có phải là em có thể”

“Mặc dù coi là vượt qua kiểm tra rồi, nhưng còn có rất nhiều chỗ cần sửa đổi.” Thông thả đứng lên, cầm lấy lời bài hát lướt qua cô liền đi ra ngoài.

“Trước hết em ở lại đây đã, có vấn đề gì cũng tiện tùy lúc liên lạc.”

Nói xong, Khâu Tân đóng cửa lại đi rồi. Để lại một mình Trình Ti Tư đứng trong phòng làm việc, mặc dù cảm thấy đây là bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, nhưng vì sao cô luôn có loại dự cảm, hôm nay đến đây tuyệt đối sẽ không có chuyện gì tốt xảy ra đây?

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Kinh sợ

Trình Ti Tư cuộn mình trên ghế sofa thượng đẳng chờ đầu óc choáng váng, vì đêm qua thức đêm, thêm vừa rồi nhìn thấy Khâu Tân mà căng thẳng thần kinh, khiến cô thật sự không chống cự được sức nặng của mí mắt, thế mà lại có thể nghiêng đầu cứ ngủ thiếp đi.

Trong mộng dường như lại xuất hiện vẻ mặt nghiêm túc của Khâu Tân, còn có cảnh tượng lần đầu tiên cô và anh gặp mặt.

Đó là cuộc thi tài năng mùa đông, Trình Ti Tư tham gia phần thi truyền bá chủ trương. Trừ mấy mục cố định, nội dung cuối cùng của cuộc thi có thêm một đề do nhà trường tự mình định ra, mà đề bổ xung chính là muốn thí sinh hát một bài hay.

Những đứa trẻ thi vào trường cao đẳng nghệ thuật đều hiểu, thi tài năng là chú trọng cái gì, tung lưới mò cá. Hễ là trường về ngành truyền thông cơ bản đều bị học sinh phục thù một lần, lại càng không cần nói đến vì sự lớn mạnh của ngành truyền thông.

Trình Ti Tư nằm mơ thấy hồi đó vì đối phó cuộc thi, cô tuy nói còn không đến mức ngũ âm không đủ, nhưng cũng tuyệt đối là người học mới vào nghề âm nhạc, thật vất vả trong khoảng thời gian ngắn sau khi tăng cường luyện tập, một bài 《Trên Kim Sơn của Bắc Kinh》dù thế nào cũng coi như có thể báo cáo kết quả rồi, chỉ không nghĩ tới, vào lúc cô chuẩn bị tiến vào trường thi, một thí sinh trước cô vừa vận chọn biểu diễn ca khúc giống của cô.

Vị thí sinh kia hiển nhiên là có chuẩn bị mà đến, không chỉ có đệm piano trực tiếp, hơn nữa giọng hát thật đúng là vang vọng, chẳng qua là Trình Ti Tư lại không lòng dạ nào thương thức, sợ hết hồn hết vía cuối cùng đợi đến lượt mình, cô như đang đứng trên pháp trường, trong đầu nhanh chóng quét qua những ca khúc có thể thay thế, thế nhưng nghĩ đi nghĩ lại cũng không có manh mối.

Cuối cùng cho đến khi tác phẩm phía trước đã kết thúc, một vị giám khảo ra hiệu cho cô có thể bắt đầu bài thi cuối cùng rồi, Trình Ti Tư nhắm mắt, cắn răng một cái, dứt khoát liều mạng.

Hít thở sâu một hơi, một lần nữa mở mắt ra, mỉm cười mắt nhìn phía trước.

“Các thầy cô đánh giá, hôm nay ca khúc em sẽ biểu diễn cho mọi người chính là Hành khúc nghĩa dũng quân, tên viết tắt, Quốc — Ca.”

Vừa dứt lời, mấy luồng ánh mắt đồng loạt bắn về phía Trình Ti Tư, thậm chí ngay cả vị giám khảo ở chính giữa từ đầu đến cuối vẫn chưa ngẩng đầu quan sát cũng ngẩng đầu lên nhìn cô, nhất thời Trình Ti Tư cảm giác mình thật đúng là “Muốn người chú ý” rồi. Nhưng hôm nay tên đã lên dây, đã không còn đường lui, khụ khụ cổ họng, anh dừng mở miệng.

“Đứng lên. . . . những người không muốn làm nô lệ. ~” Trình Ti Tư vừa cất giọng, trước chưa nói đến giai điệu có đúng hay không, nhưng giọng hét quá dị kia, gần như là trong nháy mắt, toàn bộ ban giám khảo đều cúi đầu, sau đó bả vai run lẩy bẩy, duy chỉ có vị ngồi ở giữa, mặt không chút thay đổi.

“Với máu thịt chúng ta, hãy hun đúc nên Trường Thành mới của chúng ta. Dân tộc Trung Hoa.”

“Xi.” Có người thật sự không nhìn được cười ra tiếng, tiếp sau đó là một loạt giọng nói trầm, “Thật đúng là – quốc – quốc – của cộng hòa dân tộc Trung Hoa a.”

Trình Ti Tư cố gắng khiến mình coi như không nghe thấy gì, tự mình hát của mình.

“ Chúng ta muôn người như một, bắt chấp lửa đạn quân thù, tiến lên. Bắt chấp lửa đạn quân thù, tiến lên. Tiến lên. Tiến.”

Rốt cục hát xong, Trình Ti Tư có thể nhìn thấy mấy vị giám khảo vừa liếc nhìn cô vừa che lại nụ cười trên môi, kiểu dạng muốn nói lại thôi, khiến Trình Ti Tư rất là buồn bực.

“Xong rồi?” Cũng may có một người từ đầu tới cuối đều rất bình tĩnh như thường.

Trình Ti Tư ngẩng đầu ưỡn ngực, thể đứng tiêu chuẩn đối diện với vị giám khảo ở chính giữa, cảm thấy giọng nói vừa rồi của anh rất trầm, nhưng lại có tác dụng rung động màng nhĩ.

“Chưa xong.”

Anh khẽ nhú mồm, giống như là không hiểu.

“Thưa thầy, em cho rằng biểu hiện vừa rồi rất không lý tưởng, cho nên muốn vì các vị giáo sư lại biểu diễn một hạng tài nghệ khác, em biết khiêu vũ, hơn nữa còn là từ nhỏ.”

“Không cần.” Lạnh lùng cắt ngang lời tự đề cử của cô, không đợi Trình Ti Tư có cơ hội phản bác, cúi đầu không hề nhìn cô nữa.

Thí sinh đều biết trên trường thi có quy định, chính là cho dù trường thi lớn cỡ nào, có bao nhiêu giám khảo, ngồi ở chính giữa thường thường cũng là quan chủ khảo, cho nên bình thường thí sinh dự thi, chỉ cần nhớ kỹ không được lệch đi là cũng đủ.

Hôm nay quan chủ khảo đã lên tiếng, Trình Ti Tư nhất thời nản chí, đang chuẩn bị yên lặng đi ra ngoài, một vị giám khảo ngồi cạnh quan chủ khảo gọi cô lại.

“Bạn học chờ một chút, tôi rất tò mò, sao em lại lựa chọn hát quốc ca đây?” Vị giám khảo kia mỉm cười, rất thân thiện hòa nhã, Trình Ti Tư không khỏi không chế tâm tình mất mát của mình, nói lại đầu đuôi chuyện đổi lại bài hát.

“ em tự nhận không hát hay như bạn học kia, cho nên em mới quyết định tạm thời thay đổi ca khúc, nhưng trong đầu suy nghĩ một lượt, trong khoảng thời gian ngắn như vậy chỉ có thể nghĩ ra lời bài quốc ca.”

“À, hóa ra là như vậy.”

Vị giám khảo kia cười, trên mặt hầu hết những vị giám khảo khác chỉ có vị ở chính giữa, từ đầu đến cuối cũng chỉ là lấy bút viết gì lên trên giấy, chưa từng ngắt đầu.

“Mặc dù biểu hiện của em, ừ nói như thế nào đây, rất sáng tạo đi, em phát huy trên trường thi cũng có thể được, nhưng làm ngành truyền bá chủ trương, ngoài cần giọng nói đặc biệt, mặt mày nghiêm chỉnh, năng lực thay đổi tư duy cũng phải mạnh hơn người khác.” Vị giám khảo thân thiện hòa nhã kia nói, cúi đầu xem tài liệu trong tay một chút, ngắt đầu ôn hòa nhìn Trình Ti Tư.

“Như vậy, tôi cho em thêm một cơ hội nữa.”

Có thể tình huống nhìn thấy vị quan chủ khảo ở giữa nghe nói như thế, động tác viết chữ dừng lại, hơi nhú mồm, nhưng vẫn là không có nói gì. Thấy quan chủ khảo không phản đối, vị giám khảo kia mới nói tiếp: “ngay bây giờ, tôi cho em thời gian một phút đồng hồ làm một chuyện trong trường thi, tùy làm gì cũng được, nhưng chỉ có một yêu cầu, hiệu quả phải khiến cho tất cả ban giám khảo chúng tôi kinh ngạc, tốt nhất là không thốt ra được lời nào, trọn mắt há hốc mồm kiểu thế....”

“Tùy tiện làm gì cũng được sao?”

“Tùy tiện làm gì cũng được.”

Tất cả giám khảo đều nhìn về cô, ngay cả vị quan chủ khảo kia cũng buông bút xuống, ngắt đầu nhìn cô.

Trình Ti Tư mỉm cười, chỉ dừng lại vài giây, sau đó dưới ánh mắt của tất cả mọi người ở đây đi nhanh về phía trước. Dừng lại ở trước mặt quan chủ khảo, bỗng dựng gờ tay lên, hướng lên khuôn mặt băng sơn kia giáng một cái bạt tai vang dội.

Thời gian trong nháy mắt dừng lại rồi

Chương 7: Tướng quân lệnh

“Bốp.”

Dường như có bút ai đó rơi

Trình Ti Tư mất thấy trên làn da trắng nõn kia hiện lên dấu năm ngón tay đỏ lừ, còn có gương mặt băng sơn kia rốt cục biến thành vẻ mặt khó có thể tin, Trình Ti Tư nhắm mắt, kiểu thấy chết không sờn khom người cúi chào ban giám khảo còn đang ngây ra như phỗng, xoay người rời đi.

Hình như vào khoảnh khắc cô rời khỏi trường thi, phía sau cánh cửa trường thi liền xao động rồi; cũng giống như vào giờ khắc cô ra khỏi trường thi, chân cô liền mềm nhũn, trực tiếp đặt mông ngồi xuống đất, rồi xuống đau đớn khiến cô kêu thành tiếng ... mộng cũng tỉnh.

Xoa xoa chỗ ngã đau, Trình Ti Tư còn buồn ngủ bò dậy từ trên mặt đất, hóa ra là cô lại ngủ không an phận, thói quen nhích tới nhích lui, kết quả từ trên ghé sô pha lăn xuống tới.

Vừa định vịn ghé sô pha đứng lên, phát hiện trên người chột lạnh, thì ra là không biết là ai đắp cho cô một cái chăn điều hòa, cũng rơi xuống đất giống cô.

Trình Ti Tư đầu còn mộng lung cảm lấy chần, nghĩ cả buổi, trong đầu hiện lên khuôn mặt lạnh lùng của Khâu Tân, còn có dấu năm ngón tay mà cô in trên khuôn mặt anh hồi đó, chắc chắn, đúng là nhìn thấy mà giật mình.

Nhưng lại cúi đầu nhìn cái chần trong tay, Trình Ti Tư thoáng cái thất thần rồi.

Còn nhớ khi gặp lại Khâu Tân học kỳ này thì Trình Ti Tư sẽ bất giác nhớ tới cảnh tượng trong cuộc thi tài năng, thế nào cũng luôn nghĩ anh có thể ghi nhớ mỗi thù đó hay không, muốn trả thù cô gì đó, song Khâu Tân lại coi như hoàn toàn không nhận ra cô, điều này làm cho cô từng vui mừng không ngớt, nhưng cũng thật sự không dám lơ là, bây giờ xem ra, có lẽ thật là cô suy nghĩ nhiều rồi.

“Nha, xem ra anh ta cũng chỉ là mặt lạnh, cũng không phải là tâm lạnh nha” Nhỏ giọng nói thầm, Trình Ti Tư đứng dậy, gấp chăn gọn gàng đặt trên ghé sô pha, lấy điện thoại di động ra nhìn thời gian, mới phát hiện cô thế nhưng đi ngủ cả ngày, hiện tại cũng gần năm giờ chiều rồi. Nếu anh ta để mặc cô ngủ, Trình Ti Tư nghĩ hẳn là không có việc gì rồi, cầm túi xách đi ra khỏi phòng làm việc.

Chuẩn bị chào hỏi Khâu Tân liền rời đi, vừa đến gần bốn gian phòng kia, Trình Ti Tư phát hiện cửa phòng thứ hai không khóa cửa, bên trong có tiếng nhạc cụ đàn sáo râm ran, cô nhẹ nhàng đến gần, cầm tay nắm cửa đẩy ra, tức khắc, tiếng nhạc trở nên rõ ràng.

Trình Ti Tư đứng ở cạnh cửa, tay cầm tay nắm cửa, cứ như vậy sững sờ nhìn mấy người bên trong.

Đó là Khâu Tân sao? Nhưng mà, Khâu Tân ôm tỳ bà Khâu Tân. Khâu Tân. Cũng quá rung động đi.

Căn phòng này tương đương với một phòng thu âm cỡ trung, bên ngoài là máy móc thiết bị, bên trong cách một bức tường thủy tinh, Khâu Tân và một đôi nam nữ khác, về mặt chuyên tâm biểu diễn nhạc cụ.

Trình Ti Tư bị khiếp sợ rồi, bởi vì bên ngoài có thể nghe thấy sự trình diễn bên trong, sau khi nữ sinh đề dây kéo ra một âm dài, Trình Ti Tư chỉ thấy Khâu Tân ngồi thẳng người, nhẹ nhàng nhắm mắt, mười ngón tay đặt trên dây tỳ bà, một đoạn nhạc trong trẻo nhẹ nhàng lưu loát vang lên.

Trình Ti Tư cứ nhìn anh biểu diễn như vậy, chăm chú như vậy, đắm chìm trong đó như vậy, đây là lần đầu tiên Trình Ti Tư nhìn nam sinh đánh đàn tỳ bà hay như thế, còn cuốn hút hơn nữ sinh đánh ra. Hơn nữa hình tượng này không hề có cảm giác không hài hòa, từng âm điệu tuôn ra từ đầu ngón tay anh, khảy, gảy, hắt, bắn ra, hấp dẫn vô cùng.

Trình Ti Tư bỗng chốc thấy ngây dại, không tự chủ bước tới, ngồi xuống ghé sô pha nghỉ ngơi, nhưng từ đầu đến cuối ánh mắt không rời khỏi Khâu Tân.

Đoạn độc tấu tỳ bà thoáng qua đi, tiếng đàn tranh của nữ sinh cộng thêm tiếng sáo trúc của người nam sinh, phối hợp ăn ý, phổ ra âm nhạc, vòn quanh tai, có một sức quyến rũ khiến người ta say mê ...

Có điều trong lúc Trình Ti Tư còn đang đắm chìm trong giai điệu cổ xưa tuyệt vời này, âm nhạc bất thành linh dừng lại, nam sinh ngồi trước máy móc bên ngoài nhũn mày bật mic nói chuyện.

“Làm sao đột nhiên dừng lại? Không phải đoạn này đang rất tốt?”

“Vẫn cảm thấy thiếu cái gì.”

Giọng nói Khâu Tân vẫn lạnh lùng như thế.

Trình Ti Tư ngừng thở, đã nhìn thấy bên trong bức tường thủy tinh, Khâu Tân từ chỗ ngồi đứng lên, đề tỳ bà xuống, nhặt lấy một cây đàn nhị, kéo một

đoạn, dường như vẫn cảm thấy không thích hợp, nhũn mảy, lại để xuống, cầm lấy ống tiêu ở trong góc ... Trình Ti Tư mở to ánh mắt, cảm thấy khó có thể tin nổi. Đi đi lại lại như vậy, anh ta thay đổi ít nhất năm sáu nhạc cụ, tuy chỉ có thể là tùy tiện, lấy ra thử gây, mặc dù đều nửa bỏ dở giữa chừng, nhưng Trình Ti Tư vẫn cảm thấy rất thần kỳ, (T/g: (◡◡)), các anh này rồi cuộc có bao nhiêu nhạc cụ?)

Cuối cùng anh đứng trước một cây đàn dương cầm, cầm trong tay một cây trúc, một khúc 《 tướng quân lệnh 》, lưu loát gõ ra.

Kèm theo âm nhạc, Trình Ti Tư giống như có thể nhìn thấy sự trang nghiêm oai hùng của của tướng quân thời cổ đại thẳng trưởng (thăng: lên, trưởng: chỗ ngồi của tướng quân trong doanh trại), nhanh nhẹn mạnh mẽ khi ra trận, căng thẳng quyết liệt khi chiến đấu.

Khâu Tân nghiêm mặt, động tác gõ của hai tay giống như là đang cổ động chiến đấu, trầm ổn hùng hồn. Trình Ti Tư nhìn ngây người, không hề để ý tới tiếng trống và tiếng đàn cổ phối hợp với anh ngay sau đó, cứ như vậy mà sững sờ nhìn Khâu Tân, tim đập rộn lên.

Một khúc ngừng lại, cô vẫn còn chìm đắm trong tiếng nhạc. Chung quanh rất an tĩnh, không có ai nói chuyện, cho đến khi Khâu Tân từ từ mở mắt ra, nhưng vẫn rử mắt xuống.

Có thể nhìn thấy anh từ từ cong khoe miệng lên, nụ cười kia tràn đầy tự tin hút hồn con người.

Trước kia đối với hành động mê giai của Úc Sóc, Trình Ti Tư rất khinh thường, giờ đột nhiên cảm thấy, anh thật rất đẹp trai, phong thái thanh nhã, trong trẻo lạnh lùng xuất trần, giờ phút này anh, tựa như một vầng trăng sáng, khiến người ta không thể chạm vào.

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Bạn học, anh thẳng rồi

“Cô là ai?”.

Trình Ti Tư sững sốt, lúc này mới phát hiện chẳng biết lúc nào mình đã từ trên ghế salon đứng lên, đi tới trước bức tường thủy tinh. Nam sinh vốn đang làm việc với mấy vi tính, nghi hoặc nhìn cô.

“A, là em nha.”

Trình Ti Tư nháy mắt mấy cái, nhìn nam sinh xa lạ này, nhưng không hề có chút ký ức nào.

“Không nhớ rõ rồi?” Nam sinh nở nụ cười ôn hòa, nhưng ánh mắt lại giảo hoạt thoáng nhìn vào bên trong bức tường thủy tinh, “một cái tát của em lúc đó, thật đúng là đánh đến chấn động lòng người a.”

“A.” Trình Ti Tư mở to mắt, “Anh là vị giám khảo kia.”

Không nghĩ tới anh chính là vị giám khảo nở nụ cười thân thiện hòa nhã trong cuộc thi tài năng, Trình Ti Tư có chút kinh ngạc, vẫn luôn có cảm tình tốt với sự gần gũi của anh hồi đó, lập tức khom lưng, lễ độ cung kính.

“Xin chào thầy.”

“Thầy? Nhìn anh rất già sao? Không cần cẩn thận như vậy, anh và học trường Khâu Tân của em cùng khóa, gọi anh ta là Đồng Vận Bạch là được.”

“Đồng Vận Bạch?” Trình Ti Tư có chút ấn tượng với cái tên này. “Anh chính là Đồng Vận Bạch – đài trưởng đài truyền thanh của trường, còn chưa tốt nghiệp cũng đã được đài trung ương nhận vào?”

Đồng Vận Bạch nhướn mi, chẳng nói đúng sai.

“Là nút áo gọi em tới a?”

Nút áo(*) ? Anh nói tới ai? ().

Trình Ti Tư còn chưa trả lời, cánh cửa ngăn cách được người ta đẩy từ trong ra, Khâu Tân còn có đôi nam nữ kia từ bên trong đi ra.

(*) Nút áo: có cách phát âm là kòu-zi, chữ ‘Khâu’ trong ‘Khâu Tân’ đọc là kòu, cho nên ở đây Đồng Vận Bạch dùng từ đồng âm khác nghĩa để gọi Khâu Tân.

“Ồ, Tiểu Bạch, bạn gái mới?” Nữ sinh kia hoạt bát nháy mắt với anh, bộ dạng vô cùng đáng yêu.

“Bạn gái mới sao ~” Đồng Văn Bạch cười sâu xa, nhòm lên Khâu Tân, “còn không biết là của ai.”

Nữ sinh kia lập tức sáng mắt lên, tay khoác lên bả vai Trình Ti Tư như từ trước đến giờ vô cùng quen thuộc.

“Chào em, chị tên là Tiết Mẫn, em tên gì?”

“Trình Ti Tư.”

“Ti Tư a, vậy em là bạn gái của ai đây?”

Về mặt Trình Ti Tư cứng đờ, đang nhất thời đáp không ra lời, Khâu Tân lạnh lùng một câu.

“Đi thôi.”

“A, đúng rồi. Chết đói chết đói. Ti Tư, em ăn cơm chưa? Cùng nhau?”

“Em” Vừa định từ chối nhả nhận, không ngờ vừa lúc gặp phải ánh mắt Khâu Tân nhìn sang, thoáng cái lời nói muốn từ chối bị nuốt xuống, “Vừa lúc cũng đói bụng.”

Nói thật, Trình Ti Tư cảm thấy mình rất không có cốt khí, cũng không phải là chưa từng thấy người chơi nhạc cụ hò hét dòn ép trâu bò, ngày ngày đã xem các bậc thầy âm nhạc trong chương trình ca nhạc trên truyền hình, nhưng vì sao cô cảm thấy mình không thể không khuất phục dưới ánh mắt của Khâu Tân đây?

Mang theo sự khinh bỉ đối với sự mờ mắt đột ngột của mình, cô cùng bọn họ đi tới một quán cơm tây trên đường dành riêng cho người đi bộ gần đây.

“Tôi muốn ăn thịt bò bít tết.” .

Tiết Mẫn chọn món đầu tiên, thậm chí đến cả thực đơn cũng không mở ra liếc mắt nhìn. Đồng Văn Bạch cùng nam sinh kia tên là Tần Dịch Bác dứt khoát cũng không lãng phí thời gian vào thực đơn.

“Cũng thế.”

“Được, xin hỏi ba vị muốn mấy phần chín?”

“Bảy phần.”

Người phục vụ gật đầu, nghiêng đầu nhìn về phía Trình Ti Tư và Khâu Tân ngồi ở bên kia.

“Hai vị thì sao?”

Thật ra Trình Ti Tư còn chưa nghĩ ra ăn cái gì, nhưng mắt thấy cả ba bọn họ đều gọi thịt bò bít tết, cũng khép thực đơn lại.

“Tôi cũng muốn thịt bò bít tết.” Dừng một chút, nói: “Năm phần, cảm ơn.”

Vừa gọi xong, Trình Ti Tư liền phát hiện Tiết Mẫn đối diện nhìn cô ngạc nhiên.

“Wow, Ti Tư, em thích ăn thịt bò còn có tia máu sao? Sẽ không cảm thấy khó nuốt trôi sao?”

Cô ấy ngạc nhiên như vậy, lại khiến Trình Ti Tư xấu hổ rồi, đỏ mặt lên, giải thích: “em cảm thấy ăn thịt bò bít tết còn có ít mùi máu tươi rất có dã tính nguyên thủy.”

“Có sao? Nhưng chị chỉ biết cảm thấy máu chảy đầm đìa, ợ, thật là vừa nghĩ tới đã không còn khẩu vị.”

Tiết Mẫn nói không có ý gì khác. Nhưng Trình Ti Tư nghe vào tai lại cảm thấy bản thân mình có phải là đã tỏ ra quá quái dị rồi không, nhếch miệng suy nghĩ xem có cần thay đổi không, không ngờ Khâu Tân ngồi bên cạnh nói chuyện . . .

“Tôi giống cô ấy, thăn Phi-lê (*) năm phần chín, ngoài ra thêm món thịt ngỗng, một bình trà thơm tuyệt lệ, cảm ơn.”

()Thăn Phi-lê (thăn nội, thăn chuột): một loại bít tết được chế biến từ phần thịt mềm nhất, ngon nhất, đắt nhất của thịt bò.*

“Được, xin chờ một chút.” .

Sau khi nhân viên phục vụ đi, Tiết Mẫn nhìn Khâu Tân đối diện khó hiểu.

“Anh cả Nút Áo thích ăn thịt bò bít tết từ bao giờ rồi? còn năm phần chín, anh ăn quen sao?”

Khâu Tân liếc cô ấy, hỏi một đằng đáp một nẻo: “em muốn mời khách?”

“Không không” khoát tay liên tục, vội vàng phủ nhận, “Ha ha, anh cả anh nghĩ nhiều, sao em có thể tranh hóa đơn với anh chứ.” Nói đùa sao, mấy ngày qua vì đẩy nhanh tốc độ, cả phòng làm việc đều phải ở lại làm thêm giờ, bọn họ sắp mệt chết rồi, thật vất vả hôm nay hơi có chút thành quả, làm sao có thể sẽ bỏ qua lời chủ động muốn mời khách của người nào đó được chứ.

Khâu Tân liếc xéo cô một cái, lười nhiều lời .

Đội một lát, đồ của bọn họ đều được đưa lên bàn. Mấy ngày nay Tiết Mẫn đói lắm rồi, cũng không khách khí, cầm lấy dao nĩa bắt đầu ăn từng miếng to, Đồng Văn Bạch và Tân Dịch Bác ngồi ở bên người cô mặc dù không ăn ngang nhiên như cô, nhưng nhìn ra được thật sự là đói bụng, cúi đầu tự lo ăn của mình.

Trình Ti Tư ngủ cả ngày, bụng cũng sớm trống rỗng, cầm dao nĩa, cắt một miếng thịt ăn, cảm giác miếng thịt mềm mềm tức khắc khiến cô cảm thấy tâm tình khoan khoái, lại cắt miếng thứ hai bỏ vào miệng. Trong lúc vô tình liếc nhìn Khâu Tân bên cạnh, Trình Ti Tư phát hiện khay thịt bò trước mặt anh thế mà lại chưa hề được động.

“Khâu học trưởng, anh không ăn sao?”

Nhìn Khâu Tân chỉ cúi đầu uống canh cho có lệ và ăn chút ít điểm tâm tặng kèm, ngược lại thịt bò bít tết bị anh đẩy sang một bên, Trình Ti Tư rất là kỳ quái.

Khâu Tân dùng khăn giấy lau tay, lười biếng bưng một chén trà tựa vào tay vịn ghế sofa, tùy tiện đáp một tiếng.

“Ừ.”

“Không có khẩu vị?”

“Ừ.”

“Ồ, là không thích năm phần chín?”

“Ừ.”

“Vậy sao anh còn gọi làm gì?”

Trình Ti Tư buồn bực. Khâu Tân nâng mí mắt, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng nhìn cô.

“Cảm nhận một chút cái gì là dã tính nguyên thủy.”

“.....” (—|||) được rồi, bạn học, anh tanhg.

“Làm sao, xem vẻ mặt của em, một phần không đủ?” Khâu Tân rộng lượng đẩy phần của anh đến tầm tay cô: “đây, của tôi cũng cho em luôn.”

Anh cả, anh cho thì cho, nhưng vẻ mặt “vô cùng đau đớn” này rốt cuộc là muốn thế nào?

Trình Ti Tư nghiêng răng nghiêng lợi, lực cắt lấy thịt bò bít tết tăng lên, tức khắc con dao nhỏ va xuống bàn vang lên tiếng “tanh”, thu hút ánh mắt của ba người đối diện.

“Cái gì vậy? Ti Tư, em và thịt bò có thù hận sao? Sao lại lảng trí nó thành như thế?”

Tiết Mẫn trêu đùa một câu, Trình Ti Tư lập tức càng đỏ mặt hơn. Vui đầu chuyên tâm ăn đồ ăn, không xen vào việc của người khác nữa, nhưng cũng bỏ qua người nào đó nhếch khóe miệng lên.

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: hồngбет

Ăn được một bữa cơm này Trình Ti Tư là “trăm mối cảm xúc ngổn ngang”...

Sau khi tính tiền đứng ở bên ngoài, Trình Ti Tư vừa mới chuẩn bị tạm biệt trở về trường, cũng không hiểu Tiết Mẫn nhìn thấy gì, lớn tiếng gọi, sau đó hưng phấn kéo cô chạy tới phía đường dành cho người đi bộ...

Bị kéo thẳng đến vị trí giữa sân, người chung quanh cũng trở nên nhiều hơn, đều xúm lại tập trung ở một chỗ, nhìn vị trí trung tâm sân khấu.

“Mau nhìn, là Vân Song.”

Tiết Mẫn kéo Trình Ti Tư chen vào trong đám người, cô lúc này mới thuận mắt nhìn về phía bục, phát hiện thật sự là mỹ nhân lạnh lùng Vân Song gần đây là chủ đề nóng trên internet, lúc này người mặc bộ đồ đuôi én quá gối, cộng thêm đôi môi đỏ mọng phục cổ cùng tóc xoăn lộn lộn lệch một bên, cô đã ưu nhã lẳng lặng ngồi ở một bên sân nhảy đem chỗ ngồi tựa như bảo tọa, lạnh nhạt chịu muôn người chú ý.

Sau khi cảm thán từ dưới đáy lòng về xinh đẹp của cô ấy một ít, lúc này Trình Ti Tư mới nhìn quanh một vòng sân khấu ngoài trời, bình thường nó không lớn, lúc này lại làm thành một cái bộ dáng tòa thành nhỏ, rồi sau đó bình phong hình chữ L chuyển động trình chiếu chủ đề quảng cáo thứ nhất, có lẽ hẳn là hiện trường hoạt động thương mại của thương hiệu nào đó.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, thì người chủ trì lên sân Khâu.

Trình Ti Tư ở phía dưới nghe, hóa ra là một nhãn hiệu mới đưa ra một chiếc đồng hồ đeo tay tình nhân, thừa dịp Chủ nhật ở đây làm quảng cáo.

“... Vì cảm ơn đồng đảo khách hàng tiêu dùng, công ty của chúng tôi quyết định vào tối nay cử hành ‘mộ danh đệ nhất sao’, chủ đề tranh tài hoàng tử của công chúa, phần thưởng công ty của chúng ta sẽ đưa ra là mười đôi đồng hồ đeo tay kiểu tình nhân mới, hơn nữa tối nay chúng ta rất vinh hạnh mời đến được chính là nữ thần gọi cảm tiểu thư Vân Song đảm nhiệm vai chính của buổi tối ngày hôm nay, đồng thời cô cũng là khách quý bình bầu cho cuộc tranh tài lần này.”

”Quy tắc của cuộc tranh tài rất đơn giản, chỉ cần là nam giới trưởng thành, lên sân Khâu biểu diễn ngẫu hứng một bài hát hoặc là một đoạn bày tỏ thâm tình, nếu như người là người độc thân, có thể mời Vân tiểu thư lên sân khấu để làm đối tượng bày tỏ của mình, nếu như đã có bạn gái, cũng có thể đối diện với người yêu của mình bộc bạch ý nghĩ yêu thương của mình, nhưng chỉ với một điều kiện, là phải đã động đến công chúa Vân Song của chúng ta ngày hôm nay, chỉ có cô ấy gật đầu thừa nhận, thì đó mới chính là người chiến thắng của hôm nay, bạn cũng có thể tanh được một đôi đồng hồ đeo tay tình nhân kiểu mới nhất giá trị RM mới đưa ra của nhãn hiệu XX. Được rồi, không cần nhiều lời nói nhảm, nếu có hứng thú, lập tức có thể tới dưới sân khấu tìm nhân viên làm việc của chúng ta điền bảng báo danh. Cơ hội khó có được, thời gian có hạn, phần thưởng tối nay rơi vào tay ai, công chúa cũng đã ở đây chờ đợi, mà hoàng tử của cô sẽ là ai đây?”

“Tiểu Mẫn, đi.”

Bọn Khâu Tân đã tìm được các cô rồi, nghe một hồi xem những cái quy tắc thi đấu này, cảm thấy không thú vị, Đồng Vận Mạch liền muốn kéo Tiết Mẫn đi.

“Không cần, em muốn xem một chút. Ti Tư, em không biết Vân Song kia là người nổi tiếng cao ngạo lạnh lùng, bây giờ gian thương này còn muốn mời cô ấy làm một cuộc hoạt động như vậy, đúng là không gian không phải thương nhân. Chị đoán là bọn họ vốn không có ý định đem đồng hồ đeo tay đưa cho người ta.”

Trình Ti Tư rất đồng ý gật đầu, Vân Song này cô cũng biết, mặc dù lớn lên rất đẹp, lại là người mẫu, hình như người ta ngay cả sao nam đứng đầu bảng cũng nhìn không thuận mắt, như thế nào lại vì người dân nhỏ bé như các cô mà động lòng, xem ra cửa hàng này thật sự có ý lừa gạt.

“Tối nay lại có rất nhiều người phải thất vọng rồi.”

Trình Ti Tư cảm thán, nhưng không ngờ phía sau Khâu Tân lạnh như băng tới một câu.

“Lấy lòng mọi người.”

Trình Ti Tư quay đầu lại, Khâu Tân không lộ vẻ gì nhìn trên sân khấu, nhìn ra được anh rất ghét loại hoạt động như vậy.

“Ừ, nếu không Nút Áo cậu cũng đi tới thử một chút đi?”

Đồng Vận Bạch cũng không biết động cái tâm tư gì, trực tiếp coi nhẹ ánh mắt cảnh cáo mà Khâu Tân ném tới, vuốt sống mũi cao thẳng lên tiếng ho khan, lập tức dẫn tới Tiết Mẫn phụ họa chuyện tốt.

“Đừng nga. em làm sao lại quên mất lão đại Nút áo. Lão Đại đi đi đi đi, lấy thực lực của anh, bất kể cô là Vân Song Vô Song gì, tuyệt đối sẽ chưa đến mấy phút đồng hồ sẽ lập tức chết ngay tại đây.”.

Có cơ hội có thể thấy đại thần bộc lộ tài năng trong truyền thuyết? Trình Ti Tư dĩ nhiên cũng sẽ không bỏ qua, lập tức liền gia nhập vào hàng ngũ giựt dây.

“Đúng vậy đúng vậy, Khâu học trưởng, sẽ để cho tiểu học muội ta mở mang con mắt đi.”

.....

Lúc này đã có người lên đài rồi, nhưng mà chút ít kết quả kia làm cho người ta thất vọng. Khiến cho Trình Ti Tư cùng Tiết Mẫn ở dưới sân khấu càng thêm kiên định muốn đẩy người nào đó đi lên, quyết tâm làm chấn động toàn trường.

“Ài. Khâu Tử học trường, đừng hẹp hòi như vậy đi. Chỉ hát một ca khúc, có được hay không?”

Khâu Tân nhướn mày, một ánh mắt như đao ném tới đây.

“Cô xem tôi là cái gì?”

~(_ _) , hồng bét, nhất thời nhanh miệng nghĩ sao nói vậy. Cũng may Tiết Mẫn lập tức cứu cô. .

“Nút Áo lão Đại, chỉ là đi tới thử một chút thôi. Lại nói em cũng đã lâu không có nghe anh hát rồi.”

Khâu Tân sắc mặt âm trầm, cuối cùng cũng lười nghe các cô ồn ào, xoay người muốn đi.

Trình Ti Tư thấy anh thờ ơ như vậy, trong lòng kêu rên một tiếng, nhưng cũng thật sự không có biện pháp khác có thể thuyết phục Khâu Tân lên sân khấu, nhất thời có chút mất mát nho nhỏ.

Thật ra thì vừa rồi khi cô nhìn thấy đồng hồ tình nhân trong các poster lớn trên sân khấu, trong lòng vẫn là có chút thèm muốn.

“Ài, nếu như em có bạn trai giống như Phi Thạch chỉ tâm như vậy thì tốt rồi, tiếng tăm của Phi Thạch đại nhân nhất định có thể đoạt giải, đáng tiếc.”

Chẳng qua là tiếng lẩm bẩm rất nhỏ, lại không nghĩ tới Khâu Tân đã đi đột nhiên lại dừng bước, quay người lại nhướn mày nhìn cô, nhưng cũng không có nói chuyện, bên cạnh Trình Ti Tư bao gồm cả người một đường đều xấu hổ hướng nội Tần Dịch Bác, cũng đồng thời dùng ánh mắt vô cùng kinh ngạc nhìn cô.

“Ti Tư, em nói em muốn người nào? Phi Thạch chỉ tâm? Đừng nói cho chị biết chính là CV trên internet kia?”

“Ồ, chị Mẫn, chị cũng biết anh ấy hả? Âm thanh của Phi Thạch mới là tiếng trời, cũng là hình ảnh vương tử trong suy nghĩ ảo tưởng của em à. Ài, chị nói xem cõi đời này tại sao lại có thể có giọng đàn ông dễ nghe như vậy, thật là thiếu chút nữa muốn mạng của em à.”

Ba người Tiết Mẫn liếc mắt nhìn nhau, nhất thời đều một bộ dáng muốn cười nhưng không được cười, làm cho Trình Ti Tư càng cảm thấy kỳ quái. Cô có nói sai cái gì sao?

“Các người bị sao vậy?”

“Không có, không có chuyện gì. . .chị thấy chúng ta nên đi thôi.”

Tiết Mẫn co rút khóe miệng, Đồng Vận Bạch thì đem nắm tay để ở môi, trong mắt một mảnh ý cười.

“Ê, Nút Áo lão Đại, anh muốn đi đâu? Chúng ta trở về là đi bên này.”

Nhìn thấy Khâu Tân đang ở trong nhóm người, đột nhiên đổi hướng đi về phía ngược lại, Tiết Mẫn khó hiểu nên gọi anh. Khâu Tân cũng không quay đầu lại, trực tiếp đi tới trước mặt một nhân viên làm việc ở phía hậu trường, bình tĩnh muốn ghi danh, cầm bút liền bắt đầu điền.

Đám người Trình Ti Tư đứng xa xa nhìn anh, mở to mắt khó hiểu.

“Học trường sẽ không phải là muốn.” Lên sân khấu chứ?

“Ừ hừm, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chính là như vậy. »

Tiết Mẫn cũng bị Khâu Tân đột nhiên thay đổi dọa đến, nhưng nhớ lại nguyên nhân Khâu Tân đột nhiên chủ động quyết định muốn lên sân khấu, lập tức lại khôi phục vẻ mặt hưng phấn, cùng Đồng Vận Bạch trao đổi ánh mắt, kéo Trình Ti Tư chen chúc đến trước sân khấu.

“Tiểu học muội, xem ra hôm nay em sướng tai sướng mắt rồi.”

Học trường muốn lên sân khấu.

Lập tức có thể nhìn thấy Học trường biểu diễn.

Trời ạ, Trình Ti Tư cảm thấy thật là không thể tưởng tượng nổi, nhưng anh sao lại đột nhiên nghĩ thông suốt vậy?

Mất thấy Khâu Tân ở dưới sân khấu cùng nhân viên làm việc trao đổi cái gì, Trình Ti Tư cảm thấy tim đập nhanh, thật sự có cái loại khuynh hướng “Sắp nhảy đến cổ họng” mà tiểu thuyết ngôn tình miêu tả.

“Tiểu Ti tư, lấy đi động cảm ở trên tay.”

“A? Tại sao?”

Tiết Mẫn nén lại hưng phấn, không chớp mắt nhìn chằm chằm trên sân khấu, thần thần bí bí để vào sát bên tai cô, “Chỉ sợ cảnh tiếp theo sẽ không thể không chế, vẫn nên chuẩn bị trước sẽ tốt hơn, đến lúc đó để cho cảnh sát trực tiếp mang Nút Áo lão Đại đi là được.”

(◕◕). . Đại tỷ, không cần khoa trương như vậy chứ.

Cái trán đang đỏ mồn, bỗng nhiên đuôi mắt lướt qua Khâu Tân đang hướng bên này các cô đi tới, vội vàng đảo mắt nhìn sang. Khâu Tân thấy cô nhìn sang, dừng bước, sau đó duỗi ngón tay hướng cô ngoắc ngoắc.

“Em?”

Thấy anh gật đầu, Trình Ti Tư tuy có nghi ngờ, nhưng vẫn còn rất vui vẻ chạy đến bên cạnh anh. .

“Học trưởng, chuyện gì?”

“Cô đã nói cô biết khiêu vũ.”.

Giọng nói khẳng định, làm cho Trình Ti Tư sững sốt, còn chưa kịp phản ứng, Khâu Tân lại nói : “Khiêu vũ cái gì cũng biết?”

“A, có thể nói như vậy.” Trình Ti Tư suy nghĩ một chút, vẫn còn lo lắng thấp thỏm mà hỏi anh: “Có vấn đề gì không?”

Khâu Tân liếc cô một cái, khoe miệng nhấc lên: “Không có.”.

Nói xong, thì xoay người trở lại khu hậu trường. Để lại Trình Ti Tư sững sờ ở đó, rõ ràng là gần đến tháng sáu, nhưng tại sao cô lại cảm thấy có cổ hàn khí từ lòng bàn chân toát ra, cảm giác bất an tự nhiên nảy sinh như vậy?

Ông trời ơi. (ㄟ_ㄟ) đại ca, ánh mắt cuộc muốn tôi làm cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Nông dân gặp gỡ nhà tư bản

Hỏi: Trình Ti Tư gần đây thế nào?

Trả lời: Trình Ti Tư gần đây điên rồi. .

Hỏi: tại sao? .

Trả lời: Nông dân gặp gỡ nhà tư bản, từ đó dê bò là của nhà anh. /(ㄟ o ㄟ)/~~.

Từ lúc mới ra đời tới nay, Trình Ti Tư cảm thấy đầu óc mình chưa bao giờ chap mạch đến như vậy, đầu gì cô cũng tốt nghiệp trung học, thi nghệ thuật cũng tung mình lần tới, là sinh vật cao cấp mỗi tháng bị chảy máu bảy ngày còn chưa chết, tại sao lại ở tuổi hai mươi tốt đẹp của đời người, tại sao lại gặp phải thần tiên hẹp hòi âm hạn như vậy làm cho cô từ đó “Vạn kiếp bất phục” đây ?

Trình Ti Tư nghĩ mãi không rõ, cho nên quyết định ở trong đường cùng mà phản kích.

Chỉ là bất quá. Cô tựa hồ quên mất, người mà cô phải phản kích không phải người khác, mà là Khâu Tân.

Lại một lần nữa nhìn thấy Trình Ti Tư, là ở ngày học sinh mới báo cáo

Xa xa , cô một mình xách vali da lớn, vác lấy túi hành lý, trong khuỷu tay trái phải còn khoác một cái túi nhựa lớn. Có thể nhìn ra được, thể lực xói mòn đã làm cho cô sớm thờ hồng học. Bên cạnh không ngừng có học trưởng hoặc là dẫn đường hoặc là đi qua muốn tiến lên giúp đỡ, nhưng đều bị cô lắc đầu cự tuyệt, đầu đầy mồ hôi cũng không biết cùng bọn họ nói cái gì nhưng vẫn như cũ kiên trì tự mình vận chuyển.

Sau này không ngờ cùng bạn học tham dự tiệc tiếp đãi học sinh mới, lúc nói đùa về chuyện lý thú của tân sinh viên năm nay thì mới biết được, khi bọn họ tiến lên hướng cô hỏi thăm có cần giúp đỡ hay không, cô chẳng qua là dùng miệng đối với cánh tay của mình bấu bấu, tràn đầy tự tin nói cho bọn họ biết: “Yên tâm, ta khỏe mạnh, không phải là mập giả tạo.”

” Mọi người nói xem hiện giờ người độc lập giống như học sinh mới này vốn thật rất ít thấy, huống chi còn là ‘không vũ có lực’ như vậy, quả nhiên là khó gặp một lần a.”

“Chỉ bằng anh không biết, tôi biết.”

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Cười Lạnh

Khâu Tân để cho Trình Ti Tư đổi lại một cái tư thế thoải mái hơn để dựa vào mình, nghiêng mắt nhìn người đàn ông kia.

Người đàn ông kia nhú mày, rõ ràng bắt đầu có phòng bị mà nhìn anh.

“Tôi cảnh cáo anh đừng xen vào việc của người khác. Còn có tôi tại sao phải tin tưởng lời của anh nói.”

Khâu Tân cười lạnh.

“Vậy chúng ta báo cảnh sát thử một chút?”

Mắt thấy Khâu Tân đã muốn bấm phím điện thoại, người đàn ông kia lại nhìn mấy người Quảng Lỗi chung quanh mình, cuối cùng vẫn sợ sệt, hung hăng bỏ lại một câu : “Anh lợi hại.” Liền xám xịt mà bỏ đi.

Lặng lẽ cất điện thoại di động, Khâu Tân nhìn người nào đó đang bất tỉnh nhân sự trong ngực, nhắm đầu lông mày, suy nghĩ một chút có lẽ ôm ngang thân thể xui xẻo vô lực của cô.

Cũng mặc kệ một đám người phía sau ù ù cạc cạc liền sai bước hướng ngoài cửa đi tới.

Ngồi lên xe taxi, Khâu Tân bởi vì để cho Trình Ti Tư tựa đầu vào trên vai của mình, cho nên lúc hơi thở ẩm áp từng đợt từng đợt phun vào hõm vai anh, tỉnh tỉnh Khâu Tân luôn luôn lạnh nhạt cũng không biết bị cái gì mê hoặc, khẽ nghiêng đầu, rũ mắt nhìn kỹ cô.

Gương mặt mồm mỉm cười còn chưa thoát khỏi vẻ trẻ con, không tính là xuất chúng nhưng ngũ quan thanh tú, không khỏi làm cho Khâu Tân nhớ đến bộ dáng cô gior tay đánh anh trên trường thi, hơn nữa vừa rồi ở quầy rượu kỹ thuật nhảy của cô cuốn hút cùng vẻ mặt uống rượu say mơ hồ, lúc này lại lần lượt xông vào trong đầu óc của anh, thật đúng là. có chút ý tứ như vậy rồi.

Có lẽ, trường học để cho anh ở lại học thêm một năm chương trình học thống kê, anh có thể một lần nữa suy nghĩ một chút .

*****.

Trước mắt đã là mùa tốt nghiệp của tháng sáu, dường như ông trời già cũng muốn tới góp thêm một phần náo nhiệt.

“Không được không được. Tối nay nhất định phải đi mướn phòng.”

Trình Ti Tư cầm quyển sách ôn tập trên tay hướng trên bàn khẽ đặt xuống. Ngồi ở bên cạnh cô, Úc Song cũng nóng đến một đầu đầy mồ hôi, quạt điện cũng ở gần đầu đang thổi cũng không có chút tác dụng gì, nghe được Trình Ti Tư gào thét, liền lấy đuôi quạt quét nhìn cô.

“Mướn phòng? Tốt. Nhưng mà mi muốn cùng ai chi trả? Cái vị kia của nhà mi hả?”

“..... ——”.

“Ai, mặc dù cái vị kia của nhà mi quả thật là cuốn hút, nhưng Ti Ti, bé gái thì phải ngại ngùng, ngại ngùng hiểu không? Như sói đói vồ mồi thì NONONO, mi phải nhớ kỹ từ từ hành động, vì thật vất vả mới quyền rũ được thần tượng NO.01, dù sao mi cũng đừng đem anh dọa chạy mất.”

“..... Úc Sóc. Đầu của mi chứa trứng luộc đúng không, lại nói hươu nói vượn, cẩn thận ta lấy hết đồ cho mi lại.”

“Ồ, lộ bản tính ra rồi hả. Sách sách, Ti Ti mi cũng đói khát đến mức này rồi ? Chu động như vậy, cái vị kia của nhà mi rốt cuộc HOL hay không HOL a? Cẩn thận đừng có đem người ta ép khô nhá.”

Trong phòng ngủ có một trận cười vang, Trình Ti Tư vốn là bị nóng đến mức mặt đỏ bừng nhất thời bởi vì Úc Sóc nói trắng trợn như vậy, hơn nữa trong đầu lập tức nhảy ra hình ảnh một người nào đó nửa người quấn khăn lông trắng nằm ở trên giường hơi thở nhẹ nhàng, Trình Ti Tư mặc cỡ sớm đỏ đến tận cổ, cắn răng muốn nhào tới dạy dỗ cô thì cũng đúng lúc này, điện thoại trên bàn vang lên.

“Ai nha, nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền gọi điện tới rồi, các người vợ chồng tình thâm như vậy, thật là muốn những kẻ độc thân hoàng kim như chúng ta

ăn dấm hả?”

Trình Ti Tư mặc kệ cô, cân nhắc hồi lâu mới cẩn thận nhận điện thoại.

“Alo, học trưởng?”

“.....” Đầu bên kia điện thoại không có lập tức nói chuyện, ước chừng dừng vài giây mới mở miệng: “Tối nay có tiệc rượu tốt nghiệp.”

Giọng Khâu Tân rất bình thản, Trình Ti Tư xoắn xuýt rất lâu, vẫn là lựa chọn từ chối nhã nhặn giống như mấy lần trước.

“Gần thi rồi, tôi còn chưa có ôn tập, sẽ không đi, học trưởng anh chơi vui về a.”

“.....”

“Còn có, nhớ uống ít rượu.”

Trình Ti Tư thật lòng thật dạ dằn dò, không nghĩ tới đầu bên kia yên lặng hồi lâu, lại không có trực tiếp nói bất kỳ câu gì liền cúp điện thoại.

“Học trưởng gọi midì ra ngoài?”

“Ừ.”

“Vậy tại sao mi cự tuyệt?”

“Ta sợ đáp ứng rồi, qua đó càng ngại ngùng.”

Úc Sóc chớp mắt xem thường mấy cái, thật hoài nghi nhò này đầu óc có phát triển không.

“Trình Ti Tư a Trình Ti Tư, mi nói xem mi bây giờ có giống nói chuyện yêu đương cái gì? Không hẹn hò, không thấy mặt không tính, bình thường cũng không chủ động gửi tin nhắn gọi điện thoại, mi nói đi, nếu như không có đôi đồng hồ tình nhân kia, ta thật hoài nghi mi lấy Khâu học trưởng làm nguy trang, chỉ do tự mình đang YY đây.”

“Ai quy định qua hẹn hò thì nhất định phải gửi tin nhắn gọi điện thoại ? Lại không cho chúng ta dùng kinh hồn giao lưu rồi?”

Hon nữa, từ lúc bọn họ xác lập quan hệ đến nay, cũng vẫn chưa tới một tháng, không nói đến giữa bọn họ có tình cảm hay không, ngay cả Khâu Tân, cô cũng từ lần trước ở trên đường dành riêng cho người đi bộ gặp xong, sau đó cũng không có cùng anh gặp mặt, cho nên có thể nói thật ra cho tới bây giờ Trình Ti Tư còn có chút giống như lọt vào trong sương mù, tại sao mà đột nhiên lại biến thành bạn gái của anh đây?

Bây giờ suy nghĩ một chút, Trình Ti Tư thật lòng cảm thấy, nếu như có thể, cô tình nguyện chọn chưa từng đưa ca từ đi cao ốc Kim Hồ...

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Princess

Thời gian quay trở lại cuộc gặp gỡ lần đó ở hiện trường hoạt động trên đường dành riêng cho người đi bộ.

Khi đó trải qua sự trưng cầu ý kiến chả hiểu ra sao cả của Khâu Tân, Trình Ti Tư mờ mịt đi trở về nhóm người, đi tới bên người Tiết Mẫn, đầu óc lại vẫn xoắn xuýt chuyện anh tại sao lại hỏi cô có thể khiêu vũ hay không?

Trình Ti Tư có loại dự cảm, kẻ tiếp chác canh có chuyện gì phát sinh, quả nhiên.

“A. Nút Áo lão Đại.”.

Chỉ thấy Khâu Tân lên đài, trực tiếp hướng chỗ Vân Song đang ngồi bên cạnh sân khấu đi tới, anh cúi người ở bên tai cô nói nhỏ, không biết là nói cái gì, về mặt Vân Song thay đổi một chút, mặc dù vẫn mặt không chút thay đổi như cũ, nhưng trong mắt dâng lên hứng thú.

Dưới sự kinh ngạc của mọi người, Khâu Tân nắm tay Vân Song đi tới giữa sân khấu, một chùm đèn chiếu sáng chiếu trên người bọn họ, âm nhạc vang lên. Trên sân khấu hai người đối diện với nhau, nam thân thể cao ngất, nữ cao quý ưu nhã, thi lễ với nhau, sau đó hơi mở một bước, bắt đầu khiêu vũ.

Phục Nhi Thấp, đây là một loại khiêu vũ hữu nghị thịnh hành ở cung đình Anh Quốc vào thế kỷ 15, ở Trung Quốc cũng ít người hiểu được cách nhảy, lại càng không cần phải nói nhảy tốt.

Khâu Tân cùng Vân Song trên sân khấu, chỉ trong một cái chớp mắt làm cho tất cả mọi người xuất hiện hoảng hốt, mặc dù trang phục của hai người đều là đồ hiện đại, nhưng làm cho người ta có cảm giác giống như quý tộc Châu Âu cổ xưa, kỹ thuật nhảy trang trọng mà thần thánh.

Hai người trên sân khấu nhảy rất chuyên tâm, dưới sân khấu người xem đến si mê.

Chẳng qua là lúc Trình Ti Tư đắm chìm trong vũ đạo của bọn họ, bỗng nhiên trực giác cảm thấy không khí phía sau không đúng, cô nghi ngờ quay đầu, nhìn thấy có tám người xa lạ mặc đồng phục làm việc hậu trường không biết từ lúc nào đứng phía sau cô.

Tình huống gì?

Còn chưa kịp suy nghĩ, trong loa đột nhiên truyền tới giọng của Khâu Tân, suy nghĩ của Trình Ti Tư lập tức bị hấp dẫn trở về trên sân Khâu.

Tạo hình sau cùng, Khâu Tân đỡ eo Vân Song, cúi đầu xuống từ từ nhích tới gần cô, khoe miệng mỉm cười phong độ, làm cho Vân Song được gọi là mỹ nhân lạnh lùng cũng phải đỏ cả hai má, hiển thị rõ một bộ dáng tiểu mỹ nhân thẹn thùng, hơi mở ánh mắt cũng không dám nhìn anh.

Khâu Tân nhìn ra cô ngượng ngùng, nụ cười khoe miệng không thay đổi, kề bên tai cô, trầm giọng mở miệng.

“So gorgeous.”

Ca ngợi rất đơn giản, Trình Ti Tư ở dưới sân Khâu lại có thể nghe rõ tiếng hút không khí từ bốn phía. Cô đương nhiên biết bọn họ là vì sao, bởi vì cô ngay giờ phút này cũng ngây người.

Thì ra, đây chính là ưu tú của anh sao? Thật sự là. quá chấn động rồi.

Trình Ti Tư cũng không biết tại sao, lại có chút hối hận, sớm biết sẽ không đẩy người nào đó lên đài rồi.

Lúc cô đang tự mình suy nghĩ sao mình lại có tâm tình kỳ quái như vậy, Khâu Tân lại nói tiếp một câu ngay sau đó: “Nhưng công chúa của tôi, không phải là cô.”

Anh vừa dứt lời, đám người yên lặng sau vài giây, nhất thời ồ ồ tiếng thảo luận không ngừng, làm cho Vân Song trên sân Khâu vốn có bộ mặt tràn đầy hạnh phúc sắc mặt lập tức cũng thay đổi.

Chẳng qua là không đợi cô nói chuyện, Khâu Tân đỡ eo cô nhẹ nhàng đem cô hướng bên cạnh đây sang, không mất ưu nhã xoay tròn liền làm cho Vân Song tự mình đến một bên, Vân Song sau khi thoáng đứng lại thẹn quá hóa giận, đang muốn xoay người lại phát tác, lại nghe thấy phía dưới sân Khâu phát ra một trận kinh hô, cô vội vàng quay đầu, phát hiện Khâu Tân lại không để ý độ cao của sân khấu, hướng khán giả phía dưới tiểu sai nhảy xuống.

Vân Song trừng lớn hai mắt, cứ như vậy trở mặt nhìn người đàn ông đầu tiên làm cho cô biết cái gì là tìm đập thành thịch, đang hướng tới nữ sinh chung quanh bị làm ra một cái không gian hình tròn, một mình đứng ở chỗ đó rõ ràng bị dọa sợ lạnh nhạt đến gần.

OK, Trình Ti Tư hoàn toàn chấp nhận rồi.

Mãi cho đến khi Khâu Tân đứng ở trước mặt mình, đưa tay ở trên đầu cô vỗ vỗ, cũng lộ ra nụ cười đẹp cô còn chưa từng thấy qua, Trình Ti Tư mới đột nhiên tỉnh ngộ.

Nha. Rốt cục anh đã hướng cô triển khai trả thù?.

“Học, học học trường, anh, anh, anh, tôi, tôi sai lầm rồi, năm đó không nên. . . một cái tát kia thật không phải là.” (๖๖๖). .

Căn bản không cho cô giải thích xong, anh anh anh. Lại đột nhiên có thể cứ như vậy một tay ôm cô.. Sau đó, sau đó là giọng nói tình cảm vô cùng thông qua cái micro nhỏ truyền vào tai mọi người.

“My princess.”

My princess. pricess. princess.

Trong đầu Trình Ti Tư tựa như lấp đặt bức tường vọng âm, vang vọng vô tận hai cái từ này.

“Lần này là điệu Tăng-gô. 《Por Un z》.” .

Trong đám người không biết là tiếng kinh ngạc của ai. Trình Ti Tư căn bản không kịp suy nghĩ, đã bị Khâu Tân nhẹ nhàng đỡ eo, cũng nâng một cánh tay của cô lên đặt ở trên vai anh, cảm một cánh tay khác của cô, dẫn dắt cô linh hoạt đâm ra một chuỗi bước chân.

Ông trời ơi. Trình Ti Tư bây giờ đầu óc choáng váng, tìm đập nhanh kịch liệt, cho nên nhảy lỗi sai chồng chất.

“Buông lỏng.” Khâu Tân dán lên gương mặt của cô, nhẹ nhàng chậm chạp giọng nói đang ở bên tai của cô.”Đi theo tiết tấu của tôi.”

Trình Ti Tư cố gắng điều chỉnh hô hấp, nhưng trước mắt tâm tư hỗn loạn, như thế nào cũng không có cách nào tự nhiên ứng đối.

“Không nên sợ, có ta ở đây.”

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Xóc xếch

Giọng nói nhẹ nhàng ôn nhu, nhưng đủ để đi sâu vào lòng người.

Trình Ti Tư nhắm chặt mắt, tận lực làm cho mình giữ vững bình tĩnh. Trong đầu cũng dần dần hiện ra một đoạn kinh điển trong phim điện ảnh “Scent of a woman”

Tổ hợp nam nữ đang nhảy điệu Tăng-gô tư thế có khác với những điệu nhảy hiện đại khác.

Điệu nhảy Tăng-gô bởi vì được khen là trao đổi bí mật giữa tình nhân, vì vậy hai bên nhất định phải kề sát thật gần nhau, hơn nữa cơ thể phải ma sát lẫn nhau, mỗi một bước nhảy, mỗi một cái động tác, đều giống như uyển chuyển kể ra tình cảm nồng nàn.

Trình Ti Tư biết nhảy điệu Tăng-gô, hoàn toàn là vì lúc đầu xem phim nhìn thấy Frankie mang theo Donna nhảy một đoạn Tăng-gô nổi tiếng kia, Trình Ti Tư cảm thấy Frankie làm điệu Tăng-gô có tính tự do, trầm ổn hữu lực theo logic vô cùng nhuần nhuyễn, làm cho cô ngay lập tức đã thích cái điệu nhảy này. Mà trong đó khúc nhạc Vi-ô-lông《Por Unz》, cũng chính là bị phiên dịch thành vũ khúc Tăng-gô《Một bước ngắn》kinh điển, đã trở thành một trong những loại nhạc Trình Ti Tư thích nhất.

Trình Ti Tư từ từ lấy lại bình tĩnh dần dần đi vào trong bản nhạc quen thuộc.

Khâu Tân cảm nhận được cô bình phục lại cảm xúc, thì dùng gương mặt thỏa mãn dán dán vào cô, sau đó mang theo nụ cười mê người, vũ động trong đám người, tiêu sái tự nhiên.

Có một nhà văn trên mạng tên là “Lưu trúc mã đích thanh mai” đã nói qua, nếu nhìn thấy một đôi tình nhân nhảy không đồng nhịp, vậy thì điệu nhảy kia cũng sẽ không có nhịp điệu, bởi vì trong khiêu vũ hầu hết có thể nhìn ra được giữa người với người rất cuộc có ẩn ý hay không.

Lúc này Khâu Tân với Trình Ti Tư, đã giống như gắn bó với nhau mấy chục năm, thỉnh thoảng tiến tới va chạm, thỉnh thoảng xoay người lướt đi, bài khiêu vũ này so với bài khiêu vũ kiểu cung đình Châu Âu mới vừa rồi nhất định sẽ được cảm tình nhiều hơn. Không khỏi làm cho khán giả xung quanh tranh nhau thò đầu xem cũng cảm thán: Quả nhiên là người yêu, ngay cả bầu không khí chung quanh cũng trở nên nhu tình rất nhiều.

Một khúc nhạc cuối cùng cũng hết, mọi người rời rít vỗ tay hoan hô. Trình Ti Tư từ trong khuỷu tay của Khâu Tân đứng lên, chỉ cảm thấy cả người dễ chịu, cũng mặc kệ mọi người theo dõi, toét miệng hướng về phía Khâu Tân cười ngây ngô, làm cho Khâu Tân luôn luôn tình cảm thờ ơ cũng ngẩn người, nhưng ngay sau đó nụ cười khoe miệng không giảm.

Kết quả sau này cũng là thuận theo tự nhiên, không chỉ có đoạt được phần thưởng, còn có người quản lý của Vân Song còn chạy tới hỏi Khâu Tân có muốn vào làng giải trí hay không, bị anh một hơi từ chối.

Trên đường trở về, Trình Ti Tư đang cảm đồng hồ đeo tay có được, vui vẻ không thôi.

“Em giỏi đấy. Tiểu Ti Nhi, không nhìn ra em khiêu vũ giỏi như vậy.”

Ba người bạn Khâu Tân đi ở phía trước, Trình Ti Tư cùng Tiết Mẫn rơi ở phía sau, nghe thấy cô nói như vậy, Trình Ti Tư rất ngượng ngùng.

“Ha ha, là học trường lợi hại mới đúng.”.

Tiết Mẫn ôm lấy vai của cô, mắt chứa thâm ý cười nhìn cô.

“Còn nói học trường? Chị thấy có phải em nên đổi lại cách xưng hô rồi hay không?”

“A?”

Tiết Mẫn cười sâu xa, hướng về phía bóng lưng Khâu Tân đằng trước ý bảo, “Nhớ sau này phải gọi ông xã đấy. Chị dâu Tiểu Ti Nhi.”

“Chị Mẫn. Chị nói cái gì vậy.”

“Đừng xấu hổ, cùng Nút Áo đại ca quen biết lâu như vậy, bây giờ thật giả chúng ta có thể biết cách phân biệt.” Về mặt của Tiết Mẫn đột nhiên thay đổi có chút nghiêm túc, “Ti Tư, phải biết rằng Nút Áo đại ca trước kia căn bản là không thể nào có chuyện khiêu vũ ở trước mặt mọi người, chứ đừng nói

đến chuyện cùng nữ sinh nhảy điệu Tăng-gô, em đừng có nói cho chị biết, vừa nãy lúc khiêu vũ, em không cảm nhận được tình cảm của anh ấy.”

“.....”

Tiết Mẫn nhìn ra cô xoắn xuýt, sờ sờ đầu Trình Ti Tư, tiếp tục dụ dỗ.

“Yên tâm, yên tâm, mặc dù vẻ mặt của Nút Áo đại ca có một chút thờ ơ, tâm tư phức hắc một chút, nhưng làm bạn gái của anh ấy sẽ không phải hối hận đâu.”

“Nhưng mà anh ấy.”

Trình Ti Tư còn chưa nói hết, Tiết Mẫn đã cướp lời: “Chị dám đảm bảo, Nút Áo lão Đại tuyệt đối là một xử nam nếu như là hàng giả thì cho em đổi lại.”

○___○ mờ hời. Cô có hỏi cái này sao? ?

“Không phải vậy, em là nói.”.

“Chị dâu Tiểu Ti Nhi. Em sau này phải thường xuyên tới phòng làm việc nha. Để tránh cho lão đại không có chuyện gì lại hành hạ chúng ta.”

“.....”

“Còn có a, Chị dâu Tiểu Ti Nhi, em.”

.....

Được rồi, Trình Ti Tư chính là mơ hồ hiếm thấy như vậy bị đẩy lên vị trí bạn gái Khâu Tân.

Từ trong ký ức phục hồi tâm thần.

Trình Ti Tư để quyển sách trong tay xuống, trời nóng đến mức làm cho người ta phát bực. Trình Ti Tư cũng không biết vì sao trong đầu lại rối loạn như vậy, có lẽ là một ít câu nói của Úc Sóc hồi chiều đi.

Giữa cô cùng Khâu Tân quả thực không giống như nói chuyện yêu đương, nhưng mà chuyện này cũng không thể hoàn toàn trách cô đi ? cũng không biết anh rốt cuộc là nghĩ như thế nào, nhớ tới phản ứng lúc bọn Tiết Mẫn gọi cô là chị dâu, anh không phản đối cũng không thừa nhận, chỉ để lại năm chữ.

“Tuổi cô ấy còn nhỏ”

Lại không nói thêm cái gì nữa, điều này làm cho Trình Ti Tư vốn thích suy nghĩ lung tung lại càng rối loạn hơn.

Đại ca, không nên trêu ghẹo người khác như vậy nha. ~(T o T)~.

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Lửa nóng

Dù sao có xem sách nữa thì cũng không tiếp thu vào đầu được, đang chuẩn bị tìm một chút chuyện gì để làm, thì điện thoại di động trên bàn lại vang lên, nhìn thoáng qua màn hình điện thoại di động, phát hiện là mẹ

“Alo, mẹ, sao vậy?”

Đợi điện thoại nghe rõ xong, Trình Ti Tư không chen được vào một câu nói nào, bởi vì Mẹ Trình đang ở đầu bên kia điện thoại bùm bùm ra lệnh một trận xong liền nhanh chóng cúp điện thoại

Cô rất bất đắc dĩ, hơn nữa ở trong nhà mẫu thân đại nhân là lớn nhất cho nên Trình Ti Tư chỉ có thể dựa theo Mẹ Trình chỉ thị, nhanh chóng chạy tới phi trường, chờ đón ở cổng phi trường, từ xa xa địa nhìn thấy một thân ảnh lôi kéo vali đi ra, Trình Ti Tư lập tức vẫy vẫy tay

“Cố Vân Phong.”

Cố Vân Phong thấy Trình Ti Tư, thì ánh mắt sáng lên, nhanh chóng chạy đi ra ngoài tới bên cạnh Trình Ti Tư.

“Trình Ti Tư, đã lâu không gặp”

“Đúng vậy a, đã lâu không gặp”

Cười toe toét chào hỏi, vị trước mắt này chính là nhiệm vụ mà Mẹ Trình ở trong điện thoại phân phó cho cô, Cố Vân Phong là đứa con trai một người mẹ tốt của mẹ cô, lần này anh vừa mới từ nước ngoài trở lại, Mẹ Trình biết được anh sẽ đáp chuyến bay ở thành phố này, liền ra lệnh Trình Ti Tư tận tình chiêu đãi làm tốt vai trò của chủ nhà.

Nhưng mà Trình Ti Tư thật sự rất muốn nói: mẹ à, con gái của mẹ là con thật ra cũng chưa có quen cuộc sống ở nơi đây

“Ti Tư, thật ngại quá, mẹ anh cũng không nghĩ tới đi Đường sẽ gọi điện thoại cho em, thật là đã làm phiền em”

“Không phiền toái không phiền toái, anh chưa quen cuộc sống nơi đây, em tới đón anh là chuyện phải làm”

Trình Ti Tư cười vô cùng chân chó

Bọn họ hẳn có hơn mười năm không gặp rồi? Nhưng vì cái gì người khác là có thể từ cây cải củ đầu nhỏ ngoại hình chính thức biến thành đại soái ca ngọc thụ lâm phong như hôm nay, mà cô thì vẫn là bé con mũm mĩm ngây ngô của năm đó vậy?

Âm thầm dậm ngực dậm chân, Trình Ti Tư cũng chỉ có yên lặng tiếp nhận một sự thật là người khác tiến bộ còn cô thì dậm chân tại chỗ, cô cùng Cố Vân Phong vừa cười vừa nói, hướng ngoài cổng phi trường đi tới, nhưng làm sao cô cũng không còn ngờ tới, ở phi trường này đứng phải một người mà cô hoàn toàn không nghĩ sẽ tới đây, dừng nhanh bước chân, trong lúc nhất thời ở nguyên chỗ tròn tròn mắt

“A, ha ha, học trưởng, thật là đúng lúc a.”

“Đúng vậy a, thật là trùng hợp”

Chẳng biết tại sao, Trình Ti Tư cảm thấy phía sau ót của mình có một trận gió lạnh thổi qua, lạnh đến cô phải rụt cổ lại, ngượng ngừng hướng về cô gái phía sau Khâu Tân nhìn thoáng qua

“Ha ha, học trưởng cũng tới đón mi sao?”

“Tiền người”

“A, tôi đến đón mi của tôi, vị này là Cố Vân Phong, Vân Phong, đây là học trưởng của em, Khâu Tân”

Cố Vân Phong ôn hòa gật đầu với Khâu Tân, nói: “Khâu học trưởng, chào anh”

Ánh mắt Khâu Tân u ám, trầm mặc một hồi lâu mới nhàn nhạt phun ra hai chữ

“Xin chào”

“Ha ha, học trưởng, anh còn có việc bận, tôi không quấy rầy nữa.”

Mang theo nụ cười vô cùng khách sáo, cùng cô gái bên cạnh Khâu Tân bắt chuyện xong, Trình Ti Tư liền khẩn cấp muốn lôi kéo Cố Vân Phong đi

“Trình Ti Tư”

Chẳng qua là còn đi chưa tới hai bước, tiếng nói lạnh như băng của Khâu Tân ở phía sau cô vang lên, khiến Trình Ti Tư cả người run rẩy, quay đầu trở lại, liền đối diện với nụ cười đầy bụng thâm ý của Khâu Tân, sau đó dẫn cô gái kia xoay người rời đi

Đề lại Trình Ti Tư đứng nguyên chỗ, sững sờ nhìn bóng lưng của anh

Dường như lần trước sao anh ta cười như thế, liền xảy ra chuyện nhảy điện tử Tăng-gô. Cho nên Trình Ti Tư bỗng nhiên có một dự cảm vô cùng xấu

“Ti Tư?” Cố Vân Phong nhìn về mặt người bên cạnh sững sờ, liền hô một câu, “Em cùng học trưởng này quen thuộc sao?”

” Cái này, xem như thế đi” xem như thôi sao?

Cô ở dưới đáy lòng tăng thêm một câu như vậy, chẳng qua Trình Ti Tư trăm triệu không nghĩ tới, cô bất quá chỉ thuận miệng trả lời một tiếng, nhưng Khâu Tân mắt thấy đã đi cách bọn họ một khoảng cách bỗng đột nhiên dừng bước, sau đó bất chợt xoay người một cái, nhắm hướng Trình Ti Tư còn đứng tại nguyên chỗ bước đi

“Học, học trưởng, anh”

Trình Ti Tư theo bản năng liền lui về phía sau, nhưng Khâu Tân đã đưa tay chụp tới, trực tiếp đem cô kéo vào trong ngực, một cái tay khác chế trụ cái ót của cô, cánh môi nóng bỏng đè xuống.

“Ừ, ừ”

Này này đây là tình trạng huống gì. . (◡v◡)(◡v◡)

Cảm nhận được anh hung hăng đè ép môi của cô chà chà hút lấy, song dần dần , Khâu Tân càng trở nên bá đạo, trong lúc Trình Ti Tư biểu lộ trọn mắt hốc mồm, thì anh dễ dàng đưa lưỡi tiến vào, còn cô bởi vì kinh hãi quá độ mà khẽ mở hàm răng, anh liền quét ngang không buông tha bất kỳ địa phương nào , lại còn kéo cô cuối cùng từ trong kinh sợ phục hồi tinh thần lại, theo bản năng muốn né tránh đầu lưỡi của anh đang ở trong hàm răng mình, bắt đầu động tay động chân để thỏa mãn cùng sướng khoái

Trình Ti Tư cảm giác mình sẽ phải hít thở không thông, hai tay đặt ở trên lồng ngực của anh theo phản ứng tự nhiên, muốn đẩy anh ra một chút, nhưng bị Khâu Tân đem cô càng ôm càng chặt, cho đến khi cả hai đều cảm thấy sắp hòa vào nhất thể và Trình Ti Tư đã đầu văng mắt hoa, bụng bỗng cảm giác dị thường như có dòng điện chạy ở mỗi cái góc trong toàn thân, cho đến khi cô thấy tê dại, hoa mắt cả lên.

Không biết qua bao lâu, làm Khâu Tân rốt cục đã rút đi khí lực toàn thân của cô, nên thỏa mãn đem cô buông ra, Trình Ti Tư đã căn bản là phịch một tiếng tụt trong ngực của anh, thở hồng hộc

Quả nhiên, cô hiện tại rốt cục đã hiểu tại sao có vụ án, hôn liền tiếp gây ra án mạng.

“Xem như quen thuộc sao?” Khâu Tân mạn bất kinh tâm đem mắt quét qua Cố Vân Phong đang đứng ở một bên, từ khiếp sợ lúc ban đầu đến vẻ mặt phức tạp hiện tại, anh tuy là đang cùng Trình Ti Tư nói chuyện, nhưng giọng nói thật giống như đang nói cho người khác nghe

“Có từng thấy người quen thuộc biểu diễn nộ hôn nóng bỏng sao?”

Buông lỏng Trình Ti Tư ra, dùng tay thay cô lau sạch dấu vết trong suốt nơi khoe miệng, anh khẽ nhếch môi.

“Tám giờ tối, không gặp không về”

Sau khi Khâu Tân đi, trong đầu Trình Ti Tư oanh một tiếng, rốt cục đã bùng nổ, mà Cố Vân Phong vẫn đứng ở bên cạnh Trình Ti Tư nhìn về mặt biến hóa của cô, khoe miệng cũng rốt cục cũng lộ ra một nụ cười khổ

Xem ra lần này, hai người mẹ tính toán không thành rồi

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Mướn phòng

Tiệc rượu tốt nghiệp đại học, nói toạc ra chính là tiệc quây phá

Bình thời không dám uống rượu say khướt, không dám cường hôn lộ liễu, không muốn đi cùng hiện tại có thể đi cùng, tóm lại trước kia không dám làm , thì hôm nay cái gì cũng không để ý

Cho nên khi Quảng Lỗi lung la lung lay gờ lên chai rượu ngồi vào bên cạnh Khâu Tân, cũng không thềm để ý sắc mặt bất thiện của anh, hương chén rượu của anh rót đầy xong, trên mặt anh tuần liền tràn ngập vẻ u sầu

“Đến đây, Nút Áo. Anh hai sẽ cùng em uống, uống nào. Uống xong muốn cái gì thì làm cái đó.”

Ghế vịn ở quầy rượu vốn ồn ào, mà Quảng Lỗi lại là ghé vào bên tai của anh rống ta, chấn động màng nhĩ của Khâu Tân đến đâu, anh khẽ cau mày lè mắt nhìn

“Chu Hạ Tĩnh đâu rồi?”

Vừa nghe cái tên này, quảng Lỗi đại não trống không liễu vài giây, sau đó đột nhiên tự vỗ bàn nhảy lên

“Chớ cùng ông đây nói đến người phụ nữ này. Cô ta thích thế nào thì làm thế đó. Ta vẫn cứ như vậy thì sao nào?”

A, dám vỗ bàn mắng chửi người rồi, bản lãnh đã tăng lên, Khâu Tân khiêu mi

“Nói nhảm nhiều như vậy. Tiểu tử nguoi rót cuộc uống hay là không uống.”

“Ta nói lão quảng nè, ở trường học nếu muốn uống cũng không phải là uống rượu này a.”

Không biết từ đâu có mấy người xông qua đây, đều là những người ngày thường có giao tình không tệ cùng Khâu Tân, đẩy nhau mấy cái, nhất thời đem Khâu Tân chen đến ở giữa ghế sa lon, anh lạnh lùng nhìn những kẻ lai giả bất thiện này.

“Ngô Phi, vậy cậu nói xem Nút Áo hần là uống rượu gì?”

Ngô phi ngồi ở gần nhất, vẻ mặt cười xấu xa, sau đó cùng với khác mấy người trao đổi về mặt, “Muốn tớ nói à, đương nhiên là Tomorrow rồi.”

Quảng Lỗi mang vẻ mặt mờ mịt, tựa hồ là đang suy nghĩ anh ta nói là rượu gì, chợt vỗ đùi, bừng tỉnh đại ngộ

“Đúng. Tomorrow. Nhìn đầu óc tớ nè, làm sao lại đem chuyện này quên đi.”

Quay đầu, ở khoảng cách gần vỗ vào bả vai của Khâu Tân, “Nút áo, phải nhớ lúc ban đầu cậu còn thiếu chúng ta một chén rượu đấy. Ngày đó nếu không phải đột nhiên nhảy ra một con nhóc, cậu đã không thể có thể chạy thoát. Như vậy đi, ngày hôm nay cũng không làm khó cậu, ban đầu ở trận đó mấy đàn anh đây, tha cho cậu như vậy, theo lý cũng nên nợ chúng ta mỗi người một chén, tổng cộng bảy chén, vậy thì hôm nay cùng nhau trả một lần, như thế nào?”

Khâu Tân trầm mặc, bởi vì căn bản không có phần để anh trả lời, một đám người điên cũng đã hưng phấn mà phụ họa đề nghị của Quảng Lỗi.

“Nút áo, như thế nào, có dám hay không hả..?”

Khâu Tân nhìn vẻ mặt vô lại của cậu ta, rồi nhìn quanh một vòng đám người đang chờ xem náo nhiệt bên cạnh này, thì trầm mặc một lúc lâu, đang muốn mở miệng, thì nghe thấy một giọng điệu yếu ớt hỏi thăm

“Các vị, quá rầy một chút”

Trình Ti Tư đứng ở bên cạnh Ngô Phi, thấy mấy người bọn họ đều nhìn về mình, thì vẻ mặt co quắp, vội vàng ngượng ngùng cười nói: “Ha hả, thật ngại quá, tôi tìm người”

Quảng Lỗi ngó chừng Trình Ti Tư, cảm giác, cảm thấy nhìn quen mắt lắm, nhưng phút chốc làm sao cũng nhớ không nổi cô là ai, Ngô phi đứng cách Trình Ti Tư gần nhất bỗng nhiên ồ lên một tiếng

“Cô không phải là cái người bỗng nhiên tới.”

Trình Ti Tư vẻ mặt mê mang, vừa định mở miệng hỏi, thì Khâu Tân trầm giọng nói: “Tới đây ngồi”

“Nha”

Chánh chủ lên tiếng rồi, Trình Ti Tư vội vàng cẩn thận lướt qua những người khác đi tới bên cạnh anh, lập tức có người nhường chỗ ngồi bên tay phải của Khâu Tân cho cô, cô vội vàng nói cảm ơn rồi ngồi xuống, những ánh mắt mập mờ chung quanh cũng đều bắn tới đây.

“Thế nào, lão Khâu, còn không giới thiệu một chút?”

Không biết người nào lên tiếng trước, Khâu Tân vẫn bình tĩnh như cũ, tùy ý trả lời: “Trình Ti Tư”

“Trình Ti Tư?” Quảng Lỗi cố gắng hồi tưởng đến cái tên này, thật giống như đã nghe qua ở đâu, bỗng nhiên trong đầu chợt lóe, hai mắt nhất thời sáng lên nói: “Ồi uy. Thì ra là cô chính là chị dâu Tiểu Ti Nhi mà Mẫn Mẫn bọn họ vẫn nói a.”

“Đại tẩu? Không phải đâu, lão Khâu, cậu có bạn gái rồi? .”

Khâu Tân không nói chuyện, chẳng qua là dùng một loại ánh mắt “Người có ý kiến” quét một vòng xung quanh, không khỏi làm cho mọi người trong lúc đang trào một trận ầm ĩ.

Mắt thấy bọn họ càng rộng càng khoa trương, điều này làm cho Trình Ti Tư ngồi ở bên cạnh lúng túng không dứt, Cô có phải là không nên tới không? Nhìn trộm Khâu Tân bên cạnh, nhưng nếu như không tới, cô hẳn sẽ chết thảm hại hơn Bỗng nhiên lại nhớ tới một màn ở phi trường lúc xế chiều, trên mặt nhất thời nóng lên, may là chung quanh rất tối, cho nên không có ai phát hiện

Cô cảm giác mình trước mắt vẫn không nên lên tiếng mới là tốt nhất, ánh mắt quét đến một vài ly rượu màu xanh trên bàn, không khỏi thuận miệng nói thăm một câu: “Đây là rượu gì vậy? Thật xinh đẹp”

Thanh âm không lớn, nhưng vẫn là bị người ngồi ở bên cạnh nghe thấy được, nên thuận miệng đáp một câu

“Rượu này gọi là Tomorrow”

“Tomorrow? Tại sao lại gọi cái tên này?”

“Bởi vì uống một ly là bị giết chết ngay, chờ sao khi em biết tại sao, thì đã là ngày mai rồi” Ngô phi giải thích, rồi bỗng nhiên lại như nghĩ đến cái gì, nhìn Trình Ti Tư cười đến khó lường: “Chị dâu, rượu này tại sao có tên gọi này, chị không phải là người rõ ràng nhất sao?”

“Hà?”

Trình Ti Tư tròn mắt to con ngươi không hiểu ra sao, cũng không rõ ý tứ của anh

Ngô phi cũng mang vẻ mặt gào hoạt, vừa mới chuẩn bị nói chuyện, lại đột nhiên nghe thấy Khâu Tân gọi anh một tiếng, theo bản năng liền quay đầu nhìn lại, thì phát hiện lúc này Khâu Tân đã nhận lấy ly rượu đặt ở trong tay Quảng Lỗi, hơn nữa đang dùng một ánh mắt kỳ quái không cách nào hiểu được mà nhìn anh, điều này khiến cho điều thuốc Ngô phi đang cầm trong tay cũng âm thầm run lên, có loại cảm giác lạnh quỳnh chạy lên não

Khâu Tân đi tới chỗ trống bên cạnh anh ngồi xuống, mang ly rượu đem đến gần mình rồi kề sát vào bên tai anh không biết nói những thứ gì, chỉ thấy Ngô Phi sau khi nghe xong, nhất thời vẻ mặt liền nhăn lại nhìn Khâu Tân, mà Khâu Tân thì phảng phất như không nhìn thấy, sau khi rời đi từ bên tai anh vẫn không quên mang theo nụ cười thân thiện vô vô bờ vai của anh

“Rượu này, cậu nói xem tớ uống hay không uống đây?”

“A, ha hà, đây là ly rượu của tớ, tớ thấy hay là thôi đi”

“A, phải không?” Lại dùng ánh mắt từ từ quét nhìn những người khác một lần nữa, “Vậy những ly còn lại thì sao?”

“Đều không cần rồi. ”

Ngô Phi không chút do dự thay những người khác quyết định, cũng lập tức khiến người bên cạnh bất mãn, vừa muốn phản đối hai câu, thì đều bị Ngô phi lên tiếng ngăn cản, mấy người ngồi gần anh nhất đều kề tai nhau, nhỏ giọng nói thầm, sau một lúc, những người vẻ mặt cũng biến hóa giống vậy, rồi rồi rít hướng về phía Khâu Tân lắc đầu khoát tay, kiên quyết không để cho anh ta động đến ly rượu nào trên bàn.

“Nhưng, thế thì không tốt lắm đâu, dù sao cũng là nợ mọi người ”

“Không sao, không sao, đúng lúc chúng ta đều khát.” Vừa nói Ngô Phi liền túm lấy ly rượu trong tay của anh, ừng ực mấy cái, đã uống một nửa ly vào bụng. Những người khác nhìn Ngô phi như vậy, tất cả cũng không nói lời nào, vội vàng các cầm lấy một ly nữa đầu rót xuống

Nhìn bọn họ tranh nhau uống rượu như vậy, Trình Ti Tư ngồi bên cạnh Quảng Lỗi đang bất động cũng cùng u mê, đây là tình huống gì hả?

“Ha ha, lão Khâu, rượu cũng uống rồi, chúng ta sẽ không quấy rầy cậu cùng chị dâu nữa, hai người từ từ nói chuyện, chúng ta trước hết đi sang bên cạnh chơi”

Mấy người họ đều để chén rượu xuống, đứng dậy bước chân như đi trên đám mây, Quảng Lỗi nhìn một chút mấy vị trí trống trải trên ghế sa lon, vội về mặt kính ngạc

“Nút áo, người cùng bọn họ đều nói cái gì?”

“Muốn biết?” Khâu Tân miễn cưỡng ngồi trở lại bên cạnh Trình Ti Tư, hướng anh ngoắt ngoắt tay: “Tới đây, tớ cho cậu biết”

“Hừ. Tớ mới không rút lui đâu. Tớ bất kể, ly này của tớ cậu phải uống là chắc rồi.”

“Như vậy a. Vậy cũng tốt, vốn còn muốn nói cho cậu biết Chu Hạ Tĩnh đang ở một lầu dưới đâu rồi, cậu nói không sao cả, vậy thì thôi”

Quảng Lỗi vốn mang bộ dáng cuồng ngạo “Nhất phu đương quan, vạn phu mạc khai” (Một người giữ quan ải đã đủ, vạn người có xông vào cũng không thể phá), bởi vì một lời không mạn không nhạt lời của Khâu Tân, khiến anh đột nhiên cứng ngắc, động tác giờ cái ly cũng cứng ngắc theo, sau đó ở trong nháy mắt liền vỡ thành mảnh nhỏ, rồi vội vội vàng vàng để cái ly xuống mà xông ra ngoài, trong nháy mắt liền không thấy bóng dáng nữa.

Cho nên cả toàn cảnh vào lúc này trở nên hết sức quý dị, cả ghế con, ghế sa lon cũng chỉ còn dư lại Trình Ti Tư cùng Khâu Tân hai người.

Trình Ti Tư cứng còng thân thể, còn không có từ trong tình trạng hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, thì đã nghe thấy giọng Khâu Tân lãnh đạm

“Em tới trễ”

“Ha hà” Trình Ti Tư giả bộ ngu, một hồi lâu mới toát ra câu ông nói gà bà nói vịt: “Học trường, anh thật là lợi hại”

Khâu Tân khẽ nghiêng thân thể, đưa tay bắm lấy đầu, rất hứng thú mà nghiêng mặt nhìn cô.

“Nga? Làm sao mà lợi hại đây?”

“Ách ~(͡ ° ͜ °), không biết ”

“ ”

“Nhưng vừa rồi anh đã nói cái gì với bọn họ a? Tại sao bọn họ lại đột nhiên giống như bị trúng tà thế, hình như đều rất sợ anh?”

Khâu Tân nhàn nhạt quét cô một cái, sau đó dùng giọng nói vô cùng bình tĩnh nói ra một câu.

“A, cũng không còn cái gì, chỉ là uy hiếp bọn họ thôi”

Được rồi, Trình Ti Tư, hoàn toàn xốc xếch.

“Đi”

Còn không đợi Trình Ti Tư quần quýt xong, Khâu Tân dứt khoát đứng dậy.

“A? Đi đâu?”

“Em không trở về trường học sao? Hay là em muốn tối nay ở bên ngoài mượn phòng?”

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Nhè Nhẹ vào lòng anh

Ra khỏi quầy rượu, mắt đuôi Khâu Tân quét nhìn cái trán đầy mồ hôi cùng bộ dáng cau mày phiền muộn của cô, dù chưa thốt ra một tiếng, nhưng đã trực tiếp đi vào một tiệm tạp hóa, đến khi anh đi ra ngoài, thì trong tay đã ôm nhiều túi nhựa.

“Wow. Làm sao mà mua nhiều như vậy?”

Nhìn một túi đồ uống lạnh cùng kem, Trình Ti Tư mở to mắt hỏi thăm

“Sợ một người ăn hai phần thịt bò, cùng một cây kem không đủ”

”(—|||)”

Trình Ti Tư: ta nhìn người

Lấy ra một cây kem, nhanh chóng bóc ra ăn, nhất thời một cổ mát mẻ đem nóng bức trên người cô giảm bớt không ít, Khâu Tân nhìn cô ăn kem mà có thể mặt mày hớn hở, khỏe miệng không tự chủ được mà nhếch lên, người này, thật đúng là dễ nuôi.

“Cái gì kia, em nghe chị Mẫn nói, Hạ Tĩnh học tỷ cũng là một thành viên làm chung phòng làm việc hả?”

Trình Ti Tư bỗng nhiên như nghĩ đến cái gì, đột nhiên hỏi Khâu Tân mà không có suy nghĩ nhiều, khoác túi lên cùng cô sóng vai đi ở dưới ánh đèn đường, thuận miệng đáp.

“Ừ”

“Vậy” Trình Ti Tư liếc nhìn sắc mặt người bên cạnh, suy nghĩ một chút, sau đó liền lấy hết dũng khí nói: “Vậy học trưởng, anh có thể giúp em nhờ cô Trương ký tên không?”

Khâu Tân quay đầu nhìn cô

“Em biết cô ấy là ai?”

Trình Ti Tư gật đầu thừa nhận

“Thật ra thì em đã sớm biết rồi, chỉ là không dám cùng cô ấy nói thẳng, sợ sẽ khiến cô ấy khó xử, nhưng học trưởng anh thì khác, anh cùng cô ấy quan hệ tốt, lại là đồng nghiệp, tóm lại sẽ dễ dàng hơn một chút. Cho nên cầu xin nhất định phải giúp em xin chữ ký cô ấy, có được hay không?”

Khâu Tân im lặng không lên tiếng, khiến Trình Ti Tư nóng nảy, cho là anh không muốn

“Học trưởng, em thật rất thích cô ấy. Từ khi bắt đầu tiếp xúc đề tài phối âm trên internet, trù thích nhất là “Phi Thạch Chi Tâm” ra, thì ‘nhất tâm đồng quy’ và những cv khác làm cho em nghe, muốn ngừng mà ngừng không được. Cho nên khi em biết Hạ Tĩnh học tỷ chính là cv nổi danh lòng lấy Tâm Bình hòa, thì em rất kích động. Cho nên van cầu học trưởng, giúp đỡ chút nhé?”

“Em, thật thích nhất ‘Phi Thạch Chi Tâm’ sao?”

Người này làm sao hỏi lại mà không trả lời a.

“Đúng vậy a, em cảm thấy được cõi đời này hẳn là tìm không ra người đàn ông thứ hai giống như anh ấy vậy, chỉ cần để em nghe thanh âm thôi, thì đã hoàn toàn bị anh ta câu hồn đi rồi a.”

Thành thật trả lời, lại không phát hiện chính là ánh mắt Khâu Tân đột nhiên trở nên thâm thúy, mà sắc mặt của anh cũng đã lạnh như băng sương

“Học trường?”

Không để ý tới cô

Hơn nữa khi trở lại trường học, Khâu Tân nhìn nhưng cũng không có cùng cô đã nói nửa câu, đem cô đưa tới lầu dưới của phòng ngủ thì thẳng bước rồi đi, điều này làm cho Trình Ti Tư rất là buồn bực, cô lại làm gì chọc tới anh chứ?

Liên tiếp mấy ngày, Khâu Tân cũng không có liên lạc với cô. Điều này làm cho Trình Ti Tư vốn đã phiền muộn, hiện tại ngồi ở phòng ngủ càng thêm phiền não, mỗi lần hướng về phía điện thoại đi động, rồi lại thật sự không biết nên chủ động cùng anh nói cái gì, cho nên cứ như vậy khê kéo dài tới cuộc thi cuối kỳ của bọn anh kết thúc.

Mặc dù đại học khi thi xong, chẳng khác nào tự do rồi, nhưng Trình Ti Tư vẫn ở lại trường học, mãi cho đến một buổi tối cách ngày trường học chính thức nghỉ hè một ngày, trong ký túc xá cũng chỉ còn lại có Trình Ti Tư cùng Úc Sóc là không có về nhà

Ở trong phòng ngủ không biết cô đã than thở đến lần thứ bao nhiêu rồi, Trình Ti Tư cảm giác, cảm thấy mấy ngày qua không có tin tức của Khâu Tân tựa như mất đi cái gì vậy, cảm giác trong lòng trống rỗng, còn mang một bộ dáng muốn chết không xong, để cho Úc Sóc khinh bỉ nhìn cô không biết đến lần thứ bao nhiêu rồi.

Lười nhìn lại cô, Úc Sóc mở ra Computer, lên internet liền vào kênh YL quen thuộc, theo thói quen liền mở ra bảng xếp hạng cv trên kênh YL ra xem một chút, cũng chỉ nhìn một cái, liền hét to một tiếng, làm cho Trình Ti Tư cũng sợ hết hồn

“Làm cái gì thế. Hơn nữa đêm rồi muốn hù chết người a? .”

“Ti Ti, người mau tới đây nhìn.”

Trình Ti Tư bị cô làm cho ngạc nhiên, cũng hiếu kỳ hơn, đi tới bên cạnh cô, hướng màn ảnh Úc Sóc chỉ nhìn lại, nhất thời cũng sửng sốt

“Đây là chuyện gì xảy ra? Tại sao Thạch đại nhân nhà ta không phải là xếp hạng thứ ba lại rớt xuống thứ sáu rồi?” Hơn nữa không chỉ là bảng xếp hạng chính thức, thậm chí còn có bảng cv khán giả yêu thích, bảng PK, và bảng xếp hạng cv PK thực lực lớn. ..., Phi Thạch Chi Tâm của cô đều bị thua rất thảm

“Ta cũng rất muốn biết a. Ngay cả Tâm Khẩu Bối Y luôn luôn chiếm cứ NO1 không ngã, cũng trở thành tên thứ hai. Tại sao lại như vậy?”

Đúng vậy a, tại sao lại như vậy, rõ ràng tuần trước, các cô nhìn qua còn không phải là như vậy a. Làm sao mới ngăn ngừa không tới mấy ngày thời gian, lại có biến hóa nghiêng trời lệch đất thế?

Trình Ti Tư nhất thời nổi giận, ngay tiếp theo tâm tình uất ức mấy ngày liên tiếp trong nháy mắt cũng bộc phát

“Tìm được rồi.” Úc Sóc nhìn màn ảnh Computer, nhanh chóng đọc lên: “Người đứng ở vị trí đầu bảng mới nhất- Khâu Nhân Tâm Huyền là cv đang hot nhất tính đến thời điểm hiện nay, trên mạng nói anh là mấy ngày hôm trước đột nhiên mới xuất hiện ở YL, không chỉ dùng một ca khúc biểu hiện liền dễ dàng lấy được cv danh hiệu NO 1 mới nhất, lại còn một mình khiêu chiến các đại thần trên bảng xếp hạng, hơn nữa, nhất là đối với Phi Thạch Chi Tâm, thì anh ta thậm chí cực độ, rõ ràng chỉ vẹn vẹn có mấy ngày thời gian liền đem khúc nghệ của Phi Thạch Chi Tâm từng diễn qua, nhất nhất vượt qua, ngoài ra còn ở trên YL hạ chiến thư đến bảng xếp hạng mà Phi Thạch Chi Tâm đang lọt vào, cũng ở kênh thể giới công khai PK”

“Cái gì? .”

“A. Ti Ti, mau lên mạng đi, internet nói tới nay bọn họ sẽ PK, hơn nữa còn lập tức sẽ bắt đầu.”

Trình Ti Tư vừa nghe, thì không nói hai lời lập tức ngồi trở lại, đi mở Computer, bằng tốc độ nhanh nhất đi lên kênh công cộng YL PK, lúc này nó đã sớm người đông như trẩy hội, trên kênh nói chuyện chung với nhau bình luận lại càng không ngừng nổ tung, tiếng nói hưng phấn kịch liệt ùn ùn nhảy ra.

【 Thu Phong Tao Dương: ngoan ngoan. Vị đến khiêu chiến đại thần này rốt cuộc là từ đâu nhô ra thế? 】

【 Lục Nguyệt Phi Sương: tóm lại không thể nào là từ trong bụng mẹ nhô ra. Bằng không làm sao lại không có đầu óc đến khiêu chiến Thạch đại nhân của chúng ta, không phải sao? 】

【 Hồng Hạnh ở đầu tường: không có đầu óc mới chính là phé thạch chi tâm. Đại thần chúng ta vừa xuống núi liền quét ngang các đại bảng, thực lực như thế, thì phé Thạch chi tâm ngay cả liếm phân dưới giày cho anh cũng không đủ】

【 Lục Nguyệt Tinh Thiên: đồ Hồng Hạnh lằng lơ. Trong miệng mi phun bậy cái gì. Dám chửi bới Thạch đại nhân chúng ta à, mi cho rằng mi rất lợi hại

sao? Khâu nhân tâm huyền là đồ bỏ đi đồ bỏ đi. 】

【 Thối bất động: dám mắng Khâu đại của chúng ta, phé Thạch n phần, các người chỉ là không muốn đối mặt với sự thật đen tối thôi . . 】

【 Vô Số: ta có thể nói không, thật ra thì cả hai vị đại nhân ta đều rất yêu a 】

【 rầu rĩ không vui: ta cũng vậy đều yêu cả hai ngang qua nhau】

【 khuyh thành: Ủng hộ Phi Thạch Chi Tâm . Khâu Nhân Tâm Huyền đi xuống. 】

【 Tí Tí động tâm: Ủng hộ Phi Thạch Chi Tâm . Khâu Nhân Tâm Huyền đi xuống. 】

【 Tí Tí động tâm: Ủng hộ Phi Thạch Chi Tâm . Khâu Nhân Tâm Huyền đi xuống. 】

“Tí Tí, mi đừng bình luận nữa ”

“Nhưng mà ta không nhìn được. .”

Úc sóc trợn trắng mắt, mà Trình Tí Tư không có phát hiện cô ấy đang muốn nói gì rồi lại thôi .

Liều mạng, chẳng qua là nhìn chằm chằm màn ảnh Computer như cũ. Mà cũng vào lúc này, Trình Tí Tư còn không thể biết đến, tất cả những chuyện xảy ra kế tiếp sẽ khiến cho cô hoàn toàn thay đổi.

“Em nói côi dơi này sẽ không tìm ra được người đàn ông thứ hai có giọng nói giống như Phi Thạch Chi Tâm, chỉ cần nghe thanh âm cũng có thể bị anh ta hớp hồn, nên tôi muốn PK anh ta, trở thành một người duy nhất trong lòng người kia”

Nghe thế, Trình Tí Tư chợt đưa tay che kín miệng của mình, không thể tin được.

Anh anh anh anh

“Còn có, tôi muốn nói cho cô ấy biết, hình tượng ngoài đời của Phi Thạch Chi Tâm và trong cv có sự khác biệt vô cùng lớn, anh ta cầu thả, thích vứt đồ bừa bãi, không thường thu dọn gian phòng, tùy chỗ ném loạn giấy vụn, hơn nữa khi uống rượu say còn có thể vỗ bàn la hét bạn gái của mình.”

“Wey wey Wey. . cậu đủ rồi a. Nút áo lão Đại, không nên khi dễ người như vậy T^T”

Àm

Trình Tí Tư đầu óc trống rỗng, trợn mắt há mồm, khi nghe giọng nói truyền ra không phải là thanh âm quen thuộc của Phi Thạch Chi Tâm.

Hiện tại cô mới nhớ tới, cái thanh âm này cô đã nghe qua, chính là Quảng Lỗi gặp ở quầy rượu lúc đó.

Cho nên nói, Cho nên nói Khâu Nhân Tâm Huyền thật sự là Khâu Tân sao?

Âm hưởng yên lặng hồi lâu, một lúc sau giọng của Khâu Nhân Tâm Huyền vang lên lần nữa

“Câu nói sau cùng, nếu em nghe được đoạn đối thoại này, thì hãy nhận điện thoại của anh.”

Nói ra lời này xong, tên của Khâu Nhân Tâm Huyền liền biến mất ở trên đài PK, Trình Tí Tư ngây ngốc ngó chừng màn ảnh mất vài giây, thì điện thoại di động liền điên cuồng vang lên

Trình Tí Tư bị dọa đến không dám đụng vào điện thoại, trợn to hai mắt nhìn điện thoại trên mặt bàn đang run lên.

“Nghe không”

Úc Sóc bình tĩnh nhìn cô

“Mi, mi cũng biết?”

Úc sóc gật đầu

“Hạ Tĩnh học tỷ nói với ta, còn bảo ta hôm nay nhất định phải kéo mi lên YL”

Trình Tí Tư sững sốt, đầu óc một chút không chuyển đổi được, đây rốt cuộc là tình huống gì.

“Tí Tí, mi đừng phủ nhận nữa, thật ra thì lúc bắt đầu mi cũng đã rất quan tâm học trường”

Cô rất quan tâm? Có sao? Trình Tí Tư mang vè mặt mờ mịt, trong đầu bắt đầu hồi tưởng lại.

Cô nhớ được kể từ khi ở trường thi đánh anh một cái tát xong, Trình Ti Tư sau khi trở về không hiểu ra làm sao, lại nhớ tới khuôn mặt ngờ ngàng của anh. Vốn cho là mình sẽ không còn có cơ hội gặp gỡ anh nữa, lại không nghĩ đến cô lấy được chứng nhận. Một khắc kia cô bỗng nhiên bắt đầu sinh ra quyết tâm, nhất định phải thi đậu, chỉ vì gặp lại được anh

Cô được như mong muốn rồi, nguyên tưởng rằng vào Đại học là có thể lần nữa gặp anh, nhưng lại không nghĩ rằng, khi cô tìm hết cả phòng làm việc của thầy giáo chuyên môn, cũng không còn nhìn thấy qua thân ảnh của anh, một khắc kia cô có cảm giác rất mất mát

Loại này tâm tình vẫn kéo dài lớn nhưng cũng mau kết thúc, nên có một lần cô đi tham gia hội ái hữu do xã đoàn của trường học cử hành, trong quán rượu, cô nhìn thấy một thân ảnh rất giống anh, sau đó lại phát hiện thật sự là anh. Một khắc kia, trong lòng Trình Ti Tư không thể che hết hưng phấn cùng vui vẻ, giả vờ khiêu vũ nổi bậc, chẳng qua chỉ là hy vọng có thể hấp dẫn được ánh mắt của anh, nhưng lại không ngờ anh không thèm nhìn tới bên này đã cùng bạn bè đứng ở bên quầy bar trò chuyện với nhau. Trình Ti Tư có loại cảm giác không cam lòng khi bị quên lãng, có lẽ là do không khí cùng hoàn cảnh chung quanh ảnh hưởng, cũng có thể là do độ cồn trong rượu thúc dục, cô liền to gan xông lên trước, một thanh túm lấy ly rượu đặt ở trước mặt anh, ngửa đầu uống cạn, nhưng do cô đánh giá thấp độ cồn mãnh liệt trong chiếc ly xinh đẹp kia, cước bộ còn không có bước ra thì đã thẳng tắp té xuống. Nhưng may mắn là vào lúc ý thức cuối cùng còn sót lại, cô biết mình được anh đỡ lấy.

Tiếp sau đó anh trở thành thầy dạy bọn họ vào năm thứ hai, tiếp theo cô cùng anh có liên hệ dây dưa, giờ phút này Trình Ti Tư nhớ đến đó, hẳn là không có lý do để phủ nhận mình không cần anh nữa.

Trong nháy mắt khi điện thoại di động vang lên tiếng chuông cuối cùng, Trình Ti Tư liền ôm lấy nó nghe điện thoại

“Alo”

“Không cho phép thích anh ta”

“ ”

“Không cho phép thích anh ta nữa ”

Tiếng nói trong trẻo lạnh lùng kia phảng phất như đang ở bên tai của cô. Trình Ti Tư không nhận được nữa, tay nắm điện thoại siết chặt từng chút một.

“Khâu Tân . Em muốn gặp anh”

Đầu kia yên lặng hồi lâu, tiếp theo liền trầm giọng mở miệng

“Anh tới ngay”

Cúp điện thoại, Trình Ti Tư lập tức chạy ra khỏi phòng ngủ. Nhưng khi cô vừa bước tới lầu dưới của phòng ngủ, đã nhìn thấy dưới đèn đường, xa xa có bóng người thực vui vẻ nhanh chóng hướng cô chạy tới

“Khâu Tân”

Lời còn chưa dứt, Khâu Tân không nói hai lời dè lên môi của cô. Kéo cô ra khỏi ánh đèn đường, trốn vào phía sau một cây cổ thụ cao lớn ở bên cạnh ký túc xá, đem cô tựa ở trên cây cao, lửa nóng không ngừng dâng lên.

Anh hôn rất bá đạo, dường như muốn đem cô ăn hết, Trình Ti cảm giác thân thể của anh và mình dán chặt vào nhau, ngoài ngượng ngùng ra, tim cũng tràn đầy hạnh phúc.

“Trình Ti Tư, nếu em còn thích người khác, anh sẽ ăn em”

“ ” Trình Ti Tư âm thầm tròn trắng mắt, nụ cười nơi khóe miệng cũng không thể che hết “VẬY anh cũng không được tùy tiện lên tiếng cho người khác nghe nữa”

Khâu Tân cau mày.

“Vậy em muốn biến bạn trai em thành câm à?”

” Em nói là lên tiếng như ở trên sân khấu lần trước, còn có lần này ở trên YL, dùng thanh âm hấp dẫn người khác. Muốn hấp dẫn, cũng chỉ cho phép hấp dẫn một mình em”

Khâu Tân nhếch lên khóe miệng, vuốt ve gương mặt của cô, dùng giọng nói điên đảo chứng sanh ở bên tai cô nói.

“Tốt”

Trình Ti Tư cả người chấn động, cảm giác có dòng điện từ lòng bàn chân chạy thẳng vào trái tim, đẹp tuyệt, làm cho cô kim lòng không đậu chủ động ôm lấy eo của Khâu Tân, đem mặt chôn ở trong hõm vai anh, hạnh phúc tràn đầy

“Ti Ti, biết tại sao đem 《Por Un z 》 phiên dịch là 《 một bước ngắn 》 không?”

Trình Ti Tư lắc đầu, Khâu Tân cười, dùng giọng nói cuốn hút đặc biệt để sát vào bên tai của cô, thấp giọng nói: “Điệu Tăng-gô là em tiền anh lui, mặc dù khoản cách giữa chúng ta vĩnh viễn chỉ có một bước, nhưng đây cũng là sự phù hợp hoàn mỹ nhất thế giới, mà loại phù hợp này cũng chỉ có lẫn nhau mới hiểu”

“Em hiểu”

Khâu Tân không nói thêm lời, im lặng ôm chặt lẫn nhau, dùng tư thế thân mật nhất, hoàn mỹ và phù hợp nhất.

Dưới màn đêm, nhẹ nhẹ tiến vào lòng nhau.

TOÀN VĂN HOÀN

Bạn đang đọc truyện *Nhè Nhẹ Vào Lòng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.